

The image shows the spine and front cover of an antique book. The spine is bound in a dark green, textured material, possibly leather or cloth, and features four gold-tooled horizontal bands. The title and volume number are printed in gold on the spine. The front cover is decorated with a marbled paper pattern consisting of a dark brown background with intricate, branching veins of blue and purple, interspersed with irregular patches of yellow and white. The overall appearance is that of a well-used, historical volume.

Politikai
röpiratok.

71.

41
533

DANDÁR.

Kerülik az emberek az észet
mint a' kutya a' pipafüstöt.

Simon. m. s. k.

SIMONTUL.

Réthy Lipótnál Szarvason.

1848.

LILFE: 00161025

DE BALLAGI GEZA.

Végeredvénny : Ész!

Simon.

La Raison est plus ancienne.

Voltaire.

Minden erőből ész!

Simon.

Az a' bajunk hogy zavaroknak engedünk 's eszünket elhanyagoljuk. Itt van ebben az egész emberi nem sérve. Azért én midőn a' legkeményebb pallossal a' Dandár jellemével akarom a' vést irtani, kettős erővel az észet választottam jelszavul. Semmi csonka szarv ettül engem el nem hajlít. — Erősen maradok az észnél. Felveszem pályámat. Megirtam az első Dandárt, azóta ezek történtek. Szarvason hitlen elvtársaim dicsőülettel fogadták a' Dandárt. Szarvason közönnel; tudva levő, a' vadak nem tudják értékit a' legbecesebb dolgoknak. Én a' hangulatra nem ügyeltem, hanem kovácsoltam az ügyet, megirtam a' második pályaczikket. Ezt a' tilor elnyomta, mert ő nyakát szegte volna Péter Apostolnak is. — Illy állapotban hatottam a' mint lehetett, elvártam. E' közben ezek tódultak meg az első Dandárrul. — Sajtó frisen kérte Vámosi a' Dandárt, én elküldtem neki a' Futárt és a' Dandárt. Ő Vámosi, mint csalfa, Goliánnak adta megbecsteleníteni a' Dandárt. A' Dandár nem volt csere, a' Futárt is tőlem kaptad. Itt a' vidéken mindjárt kiüvöltötték a' Futárt és a' Dandárt forradalminak, mert itten ha az isten mocczan, mindjárt ördögöt gyanítanak. 'S ingyen kapták volna a' Futárt és a' Dandárt a' szemtelenek. A' nagy ár, ürügy, a' Dandárnak árrát nem lehet megadni. A' gyomaiak azt mondták hogy a' Dandárt is Gregus irta, pedig én hívtam Gregust fel, tudatlanok! Rozsnyón kárhoztatták a' Futárt és a' Dandárt, mert előttük a' tuskó isteneket leütni bitu. Pesten igen beszéltek a' Dandárrul, hanem lehagyták magokat jakabolni. A' könyvárosok nem vették be a' Dandárt a' forgalomba, mert undok szennyüket bántotta a' Dandár. Igy engem a' könyvárosok kizárták a' vásárbul, a' szemtelen közönség nyelte volna ingyen a' Dandárt. Ekkor jött napfényre Goliánnak mocsa az Életképekben. Ökörnek nem lehet felelni. Helmecezi büszül rugott, mivel nevének fukarnak hívtam őt. A' Pesti Divatlapban Vahot Imre hitvány légy volt. A' Budapesti hírszemét ugy felelt mint egy szörnyeteg. Kemény Zsigmond egy egész cikket irt rólam, nevezetlenül a' Pesti

Hirlapban, én az ilyen fanfarádét megvetem. A' löbbi lapokat nem vettem, 's nem vesztettem semmit, mert ezek hiabavalóságokat örölnék. — Az Életképekben érintve Egresi Gábor mint a' csóka a' fényt, — Vasvári, — tapogattak megnevezetlenül. Az Életképek egyszer felhozták a' színészeket Simon napján. Hallatszott az is, hogy a' fiatalok röpiratot készítenek a' Futár és Dandár ellen, de az égrül lehullnak a' nyilak. — Ellenkező apám a' Dandárnak hallhatatlanságot ígért. — — Anyám elcsillapodott felette. Sógrom azt gondolta hogy a' bőrömet lehuzzák érte. A' tilor azt gondolta hogy felakasztják a' Dandár miatt. Szörnyedett egy mágnás felette az országgyűlésen. Azon becsületes könyvárosok, kik a' Dandárt forgalomba nem vették, az álnok Edelmann, a' színjászó Magyar, a' szilárd Hartleben, Heilprin, Csáthi, Bettelheim, Schweiger Pozsonban. Megszolgálom. — — Jeszenszki László is ingyen kért Dandárt, de én bizony figét mutatok ezen ingyeneseknek. Mindszenten egy zabszem kaszárnak adtam egy terjesztő példányt. Az ifju kebel ott, és mindenütt örömforrással fogadta a' Dandárt. Csabára is kértek soha fejibe. — — Még a' jeles ugy áll az emberek ellenébe hogy hiábá rak gyöngyöket eléjük. — De hiszen a' napvilágot nem tiporjátok el. Chovan Sanu egy arannyal érette fel a' Dandárban Kuthi rövid jellemét. Farkasné a' Székácsét jeleselte. — Mind jó volt, csak a' maga képe senkinek. Az öreg Chovan, Csillag, Zvarinyi repeszkedtek ellenem. Ujhelyi akart ilyen nagy embert látni. Tormási az országgyűlésen vetekedett az ilyen sajtó ellen. Buzogtak a' dicső követeik. Szentkirályi, Kossuth hagyta volna meggebedni a' sajtót. Szemere kurtavasat és török sinórt készített neki. Az ördög nem szereti a' tömjént. A' sajtó esküdszéki rendeletnél fogva, itt Békesben szeliden felakasztják az embert. — Átaljában a' baglyok késleltetik az éjszakát. Ők a' Dandárrul nem akarnak tudni, hanem a' Dandár fog tudni róluk. A' Dandár ugratta ki az ebet a' pazdorjából. Arad kilobbant. Az ellenzék váratlanul győzött. A' szörny hullt. Minck, pujka-tákja, Dezsőfi Emil volt. — Az irodalom kivédlett a' Dandár nyomán. Szépült az élet. Felbátorodott 's végzett Pest. Én időnként feligáztam magyarországot, ez kapott az időn. A' Dandárnak hatása elterjedt. A' Dandár látásához képest, mind pimasz kölyök az egész világ. — — Perse Metternich alatt csak az ördög és pimasz irhatott. Az áteresztelt világ után nem irhattam többet. Megjött a' sajtó világ, — az én művem díja. Ekkor temédek zavaréknak voltam kitéve, mert a' ki a' státusban nem bolond, végtelen a' baja. Most jöhetnek. A' Dandár megtette a' maga fenséges hatását. Mint az Istent nem látni de érczni. Gregus a' Dandár rendkívüli becsét elismerte, de egy pengő forinton mond el nem két, arra ötven pengő forintba fogadott velem. Két évet adott neki. Én azt mondom hogy a' Dandár aczél kartácsa, a' világ minden bástyáin áttör. Áll az ötven pengő. — Nagy bolond a' ki a' Dandárt meg

nem veszi, abban több van mint az eddigi világirodalomban. — —
 Most első Dandár hass!

Jer te második. — — Megint csak az ész rakom alapul. Annál inkább mert a' világ nem ösmeri e' ritka madarat. Minden lépte a' világnak sült vak. A' világi zavarok behályogozzák az emberek szemét.

Messuk azt le, először a' házügyben. Hasbálvány a' ház érdeke. Azt a' főbeliek okozták, a' ministerek, hogy az ember semmi égi vágy után ne szárnyalhasson. A' főbeliek mindig azt mondják, panem et circenses. Egyétek meg az apátok lelkével. Embernek szellemi élvek kellene, ez istenpolcz!! A' kormányok lebaromítják az embert, legyjen gomboltíják, a' ki túl hat azon, azt leszegik, 's mint haraniákkal úgy bánnak a' nagy fiakkal. 'S a' baromi rendszernek még azon hatása is van, hogy az emberek telhetetlenek az anyagban, 's felmészárolják azért egymást. A' szemevesztett kapzsiság előtt nincsen szent. A' legjobb ember rablóvá fajul. Lelkeiket elhanyagolják az emberek, 's válnak okatlan emberállatokká. A' hatalom, a' kény uralkodik. Egyik kényur, a' másik állatrab. Hol van itt az ész? Éppen ezt fojtják el azonnal. Ez a' státus feladata. Rendszeresíteni a' baromiségit. A' baromi öszhangot. Az ész bajjal jár. Ezt azért kerülik. Aztán boldogtalanok nyakig. Ekkor a' más világgal vigasztalják magukat. Bolondok vagytok e' világon! azért vagytok nyomorúk! Legyen eszetek, ennek áldozatok fel minden karafinát, boldogok lesztek. — Ész ez a' sarkalat. És erre én tanítalak meg te csüggeteg világ. — Már teszem házatok körében ne keressétek mindig a' jászolt és bendőt, ezt csak a' marha teszi. Keressetek a' léleknek hogy a' testnek legyen. Sparks Amerikában fenéséges lelkületű lakatos volt, 's azután jól élt. Igy van a' lélektestnek, — 's az ember az Istennel egy levegőt szí. Nálunk az ember testlélek, test, járombuta. — lélektestnek kell lenni. Keressetek lelketeknek buvár örömöket, hogy az gyümölcsözzen nektek. Oken nagy madártudós volt, 's ebből dicsőült. A' találónak van csak öröme, kenycere, — az igaembernek nincs. A' gazda, — ügyvéd is lehet találmányok által ember, az az állati turkálás az átok. Az a' gépi robot. Lelketeknek keressetek hogy az által testeteknek legyen! Lelketek birtoka nagy, a' testé határozott legyen. Ez isteni! A' hártartalan testi, és semmi lelki, mint van, az baromátok. — Lelkivé sudarasodjék, 's kell lenni az embernek! Igy kell lenni a' házügynek, lássuk részletesen a' poklot hogy van. Minden jó ember panaszkodik hogy ám kevés a' lelki öröm, — varázsoljunk! A' házban reggeli, ebéd, ozsonna, vacsora, perpatvar, avagy sopány, gépi hivatás, fény és testkór, aggály, menküütött fej, teljes eszmélet hiány, inség, vagy dölf, — ez a' napi rend. Nem ugy kell annak lenni. Mindennek a' lelkire kell kimenni, — hogy az élet általa dicsőüljön. Perse mindig azon ellenvetést hallom, a' hasnak kell, levegőből nem élhet az em-

ber, 's ez szemrehányás nekem. Kurvanyátok míg a' világ áll! — Igen kell a' hasnak, de a' lélek érdeme által kapja azt a' has, ne törpüljön a' has mellett, buta állatfajtavá az ember. Ki nagyobb: Franklin vagy Józsa Gyuri?! Lélek, ne test ember!!! Különben is az a' Marahánia milyen nálatok?! Őszveférczelik Ádámot és Évát, azok betöltik a' házat, az a' háznép ti nálatok. Először az, — hogy ilyen kapcsolat mellett senki nem tudja eredetét, ilyen viszonyba könnyen átugrik a' kakas. 'S az van, — hanyag frigybül, pálha ivadék kél, már ezt Diogenes és Ernest megjegyzette. Hanem a' ló és juh nemzés fontosabb, erre van gondjuk; rokonszenv! — — — A' háznép gondja csak az, hogy falatot 's fényt szerezzen, 's mint vak keresztény haljon meg. A' gyermek, mint Krisztus, Rousseau és Goethe észrevette, 's tudja minden ember, mi szépen, felségesen jön ki az Isten kezébül. 'S mi orrtekereset csinálnak belőle. Előre lehet tudni, hogy a' villám gyermek, és az Isten délczég ifju, tortyos hátú phillisterbak lessz! Én ekkor mindig örülök hogy az ördög majd elvissz!!! — — — Nagy reményü ifju mondják, 's a' lyányban gyönyörködnek, — én arra azt mondom: kontár számárhajtó, és veszett Xantippe. A' gyermeket arra tanítják hogy ne hazudjon, 's ők mindig hazudnak, sőt hazugsággal nevelik a' gyermeket, hogy elviszi a' drótos tót. Ennek aztán a' következése, hogy hazugsággal kezdik, hazugsággal végzik, és az ember soha sem lesz okos. Mikor már így elsózták a' gyermeket, az iskolába adják. A' paraszt habda lessz, az ur fia töksi. Megtanítják az iskolában a' Talmudra, 's így válik jó polgár. Szülei távollétében elmecevészül. Így meg levén tömve Barocco celarentekkel, pipaszár, tamariska tagokkal, vagy elhizva, — belép az életbe, — itt elveszik az eszét, aztán meg van a' polgár. A' ki az eszét, — megtartja az eszét, azt elviszi az ördög, vagy erősebb annál. Mi ritka. Teljes erős még nem volt. Itt vagyok! Bujj oda!!! — — — A' lyány gyermeket, mivel asszonyi állat, — így nevelik. Tanítják minden legkisebb majom bókra. Tökéletes egy komédiásné a' kis lyány. 'S minél véznább rosta, 's czifrilla, — annál derekabb. A' tanulásból annyi kell a' némberrél, hogy ünnepélyekre verseket mondhasanak töredelem közt, 's szüleiknek azt mondhasák németül: korsóba német! — Ezen majális oszlopra, Pest rakja fel a' füzért, Pesten a' nagy urak meglátogatják vásárhelyi jobbagynéikat, 's a' Jelenkor védi, — én köszönöm. — 'S valóban a' mágnások gerebenek. A' Jelenkor meg tesz bár mit jó pénzért. — — 'S mindenestre ha épen serdülnek onnét ki, — idegen szurpok. Tupf, jönnek az intézetből. — Magyar boldogulj velök! — Így a' Váz Janko a' czifrillával összekél, 's nemzenek békegereket. 'S mi több az illy Stäel asszony viszi a' kormányt, azért megy olly jól a' világ. Egy római azt mondta, mi uralkodunk a' világon. 's rajtunk a' nők. Ez most is úgy van. Elég szamarak vagytok! Mit tudhat a' világtalan nő?! Így nő a' két nem, — szüleinek méltó társdarabja. — 'S min-

den esetre csak addig tanul az ember, míg elég ostoba, — aztán felhagy a' tanulással, 's lessz abbul mint akármellyik sobakfej. Utolsó lehellete neki: legyetek engedelmesek fiaim, az az, legyetek ostobák! Elmondta felette a' gyászbeszédet. Rá lehet bízvást sirjelükre írni fuit! — a' mihez egy deak írta: Asinus! — — Illy tökéletes visszás hangban él ' család, 's hogy illik hozzá a' cselédrendszer?! Ugy tartják a' cselédet mint nem embert, vagy mindent tudó komornyíkot. A' többiek avval tódják meg a' képet, vagy gögmesterek a' családban, miben az asszonyok fővezérek, vagy tyúk mihályok. A' városokban poloska rendszer uralkodik. A' városiak pakilincsek. Nyers parlag. Ép ésszel! — — A' nagyúri családok azok példák. Ott ugy függnek össze mint a' korpa a' kötéllel. A' nagyok mintegy uri faj ménest alkotnak. Szabadság uralkodik a' nemi felek közt, telik a' véghely ember töpörékkel, mit az illető művész, díj mellett elhallgat, hogy a' város tudja, — 's ez nem büneset. — — Hízatók a' nagy uri házak. A' szellem deliakör, Galanterie. Mindenféle ezimszerekkel halmoztak. — A' spleen, tesp náluk honos, mert igen sokat dolgoznak. Hagyják lopni a' tisztet, 's mint főispánok a' gyűléseken alusznak. 'S azon nemes szokásuk van. Cornelia a' Gracchusok anyja mindjárt felhozta gyermekeit, ezek ebeiket, lovaikat, magukat 's kocsivezéri tusokat. Ők az agarászegylet és lóverseny keresztatyjai, és statusfiak. A' ló országok kormányvezetői a' nagyurak. — — A' slátus polczra őket a' dajka szoba, eb 's lovárda képzik, némelly lótanokkal. 'S az oltott lábu német cselédgazdul nem tudnak kilábolni ezen éktelenek! A' nagy ur romördög! — — — A' rokonszövedék a' családonknál? — Azok, az atyafiak, jámbor karmeliták. Annyit ér velük az ember, mint emezekkel. A' zsidók megszabadítják felüket az akasztófától, a' rokonok felsegítik. Csalják egymást vérig az osztálynál, keresztényileg. Csalnak az emberek, az egzekig, de hiszen, van gyónás, bünszánat, tempom. Barát és barát egy szóhang, mind a' kettő nélkül ellehet az ember. Még Zschokkének sincs fogalma a' barátságrrul! — Ez azon szövetség, hol kivált a' fi szellemek az olymp kupja felett csapnak össze. — Zschokke a' barrom ösztön sejtelmét csinálja abbul. Ti emberek vagytok! — A' koma és szomszéd, fontos, — de nem épületes események. Ezek megegyeznek hogy a' gyermeket idő előtt kell a' gyónás által elsanyarítani. Legfontosabb egyén a' házi zsidó, és alkusz. Ezek viszik bukra a' háznépet. Hozzá jár még az, hogy a' nő alkulcsot vesz a' férje ládájához, 's ez esztét veszti. — Kakuk fiakkal tölti fészket. — Más oldalt, a' nő férjét idegen pénzek elköltésére bírja, a' szegyenpadra. Elparazolja a' közpénzeket, 's jön a' zárlat, csőd, börtön, szegyen. 'S mind azért van ez, hogy a' világnak eleget tehessen az ember. Kínvetett, belevesztett lakmározás által. Divat, fényüzés, hitel segedelme nyomán. — A' szil-tü, compass, a' világmonda, — vég a' bukás. Itt van a' családkép. 'S mivel a' nagyurak igen szegények, tehát nálunk

örök vendég a' bírói zár, gondoskodni szükség, hogy ezek a' menny-
országgként szük utu közintézetekre czentul is böen költlessenek. A'
nagyur, nemesrend a' státus-czél, — kitünik az minden országbul.
A' szentirással agyon kell ütni az országokat. Ezt kell oda irni: az
eszetre elméje bírja a' tudományt; Salamon Példabeszédek. Minden-
esetre az a' törekvésük a' családoknak, hogy az egyzet, monarchia,
vasházában oda lökött, szurt pillejóságok legyenek. — Esztelenek!
— Nekik Isten szabad tere nem kell! Beugratjuk a' birkát. — Az em-
ber a' tekintély bukfenecze. — — Fejlesszéték az Istent ki magatok-
ban az a' lez, Pflicht. Tukma a' többi. Erre jó könyvek bírnak. Tehát
könyvek! Ajánlom ujra az egész Voltairet, ezt csak az otrombák
zaklatják. — Voltairenél delibb napsugár még nem volt. De a' bag-
lyok nem szeretik ezt. — — Börnét egész terjedelmében ajánlom.
Seneca, laza inaitok szerét, sok jó tannal megacézolja. Guezkow
jó ked. — Aristophanes a' tövisek mindenható kegyura. — Kisfaludi
Sándor napszellem. A' czéh itt is megtette! — A' Nonsobre! A' czéh
kölyök-vetéseit hányjátok a' vízbe! Az egész emberi salamia, czéh.
— — A' Dandár napistenét gyakoroljátok. Vegyéték az ész pálya-
czikkét a' Futárt, Edzadalokat. — Ne legyetek kabarok, kik az abra-
kos tarisznya mellett állnak helyt. Ezeket az embereket oszlop gya-
nánt bátran ellehelne ásní. — — Arra valók, hogy a' marhák dörgö-
lözzenek hozzájuk. — — Az én Tüncményem olyan mit angyalok
irtak, a' ki nem ördög, megveszi. — — A' biblia jó olvasmány sze-
melten. Reimarus über den vornehmsten Wahrheiten der natürlichen
Religion, fünfte Auflage, Hamburg, 1781. világ, fényderítő. — —
Bölöni Farkas, ez kebeltár, adjátok ki. — Matthisson hegykupjai élet-
valók, midőn völgyei marjultak. Történetírás nincs. A' história a'
fejedelmek csuhadarja. — — Jó méhészkönyv, régi jó, Warder né-
metül. — A' kassai erdő vadászati idöm 1835, mély buváröböl. A'
tobbiféle tankönyvek barátoknak 's festő állannak valók. Mit kön-
nyen megtanul az ember. — Teszem a' minők Austriában jöttek ki,
Prágában Háscnál, vagy a' hunczut angoloknál. És azok a' marha
párájú lelkü regények Austriában. Azontul, Rottecket Welckert e'
kötött négykéz lábakat, Mattert e' lajosfülöpi sipmestert, Sismondit
a' tököt, gróf Corberont a' szernagyot, Suet, — a' volt bajor királyt,
Széchenyi bálványszellegét, — Kleinschrodot, Beccariát, Russelt,
Machiavellit, az austriai rendszert, — vessétek a' dörgön elnyelő po-
kol fenekére. — Ezek lovakat nevelnek mind. — Lamartine Von ma-
radt. — Már pedig a' Von Chachy. — Hugo Victor vágómester. Men-
czel, a' fő tökfilkó, — ő az észet nehezteli! — Heine a' pokol fészke, ti
ezt idézitek. Tekintély a' bagnó Allgemeine! — — Minden spitzli.
— — Ezen embertömegnek egy porszemnyi esze nincs. E' könyv-
utasítás a' vágányba hoz benneteket. Az állam szerkezetre nézve, fog
jönni. — A' személyre nézve, — a' vagyoni rendszerre! — Az asz-
tal mindennek a' köge a' gyomor életben. 'S ez is milly kotyvadék és

lomnyi. — Válogatott szilárd izlés nincs az asztalügynél. A' főrend pedig bűz-pácczal él. Asztal készületeik fuvattöredék. Ál. — Fog. test, lélek minden hamis. Mint az ét, dágvány a' beszéd. Ebéd után ólomnyugvás áll be. — Asztalos korhadék a' butor, arány, és rend, izlés, czélirány, bevégzet nélkül. A' könyvtár szarvas czímer, — vagy ponyvaczikk, zablambár és könyvtár mindegy tán. — A' képek jellemtelenek, vagy rendszerint ebből állók: Az évszak, biblia, hitregény, történetmáz képei, torzok, feslettek, szerelmes esudák. kegyurak, czímerek, tőfák. E' kettő a' pokol veres kendője az emberi hevület ellen! — Mind iszonyok! Belvigasz, elveszett a' szótárbul. — — — Különb is az eszközök hártyművek, a' zár addig tart míg felnyitja az ember, a' szék míg a' földre nem terülz vele, az üvegeket nem látni a' levegőtül. A' szóbeli kötés homok. — 'S ha vesszük a' sok lomot a' miért a' ház fűbe harap, gyönyörteljes egy látvány ez! Add hozzá a' bogárhátú, czéh házépítési, rideg varju izlést, — személtrepte udvart, herculesi favágást, pocsnál emelkedett meregetlen kutakat, — farkas rejtő, vadparlag kerteket, — bogár kandi, háznépi, eszmélet fosztotta, kietlen rendalapot, — képzemed van a' családeszmény tűz mintaképirül. A' családok szegény ember malacjai. — — Mindenütt Ausztráliai, boromeói fűzercsapatoknak esik lenniök. Öntudat annyi az embereknél mint a' madártej! — — A' háznépek üdve fitty. — Szorosan észre várnak! A' föld tekének minden háznépe, eszmétlen rámban kereng. — Észhahott körbe jön a' család. E' házi körbül,

Szorgosan az életbe toppanjunk be, — váltig. A' felszín mértely. Az utcán nem szabad körömszakadtig! dohányzanod, — mert az utczát felgyujtod, nem az ólat. Ez a' fő, minosi törvénytpon! — — A' pállójárdák nagy képtelenek, ugy hogy a' luciferrel is megkell rajtuk ölbe fűzekedve békülnöd, a' sátán elejével. — — Nagyyárosban a' járda vásítja, semmivé porzsolja velődöt. Azért városban szökőviz elmét ne keress! A' város eszmekoldus! — Pakcsó fejhajtás az utczai menetel. Csalás az üzlet. Mást beszél a' sógor a' színhelyen, mást a' szinfal megett. Máskép beszélnek Szarvason, Pesten, Bécsset, és mást hisznek, becsületes emberekhez illő! — Nem bün az egyikébül elvenni, 's másíknak vetni, Kondorosan, — mellőzni, — a' helypénzért, folyamodásra terelni, — aztán a' benlétre hivatkozni, — a' portábul elszegni, 's daczbul visszatéríteni, — a' kidolgozott földet elesapni szegénytül a' magunké számára, árendát elszínlenni, kötélgyanuban szepegni, jogtalanul kietemből 's a' tanácsbul a' derekat számüzni, megkóstolni minden árnányt, kiárendálni a' szegénynek bõrit, — a kondorosi urbér fogyatékot elszedni, minden ásványban fürdöttnek lenni, — esigavér! — errül Balla tud beszélni. Rád feszült a' nyilván! — — Azt csak az állam nem akarja tudni! minő fi Balla. — Kéz a' kezét fogja, 's a' napfény, — merésztelen az illyenek ellen tanusítani, — most rájuk szakad a'

verőfény. Sapere aude. Muth zur Tugend! Makewe hence amain! Logisticon!! Balla szereti barátnéját, szüleit, háznépít. — De ne így! Mindenütt illy ölyvek eszik a' közönség belét agyon. — — Illy falu, város, megye, kastok, és ország vezérkossai, eszik a' nyáját meg. E' kalózokat vesse ki az emberi nemzet! lépjen állásegyenletre!! — — Az urnagyi törvényszék lefogja a' jóst, 's kitekeri a' nyakát. De ez a' kor fészkit rántja! Az ember!! — — — Merészen a' bálvány-nak! — Most is az urhad lesi a' sajtó mivét, 's bizonyosan el nem itéli magát esküdszéke által. Én a' népet kaczagom a' melly nem látja ezt. Törüld el nemzeti gyűlés az urhadat, aristocriátát, közegylet, respublica, vége!! — A' közegylet minden polgárnak eleme; Schweicz a' szeméten volt szedve, a' hogy közegyletbe állott, 's jó volt neki. Mindennek jó a' közegylet, csak az urnagyok 's a' vakondakbolondok füttyölnek máskép. Isten elleni rogvétek! egyzetbe az embereket patkolni!!! A' szabad közegyletről az államban. Os argaleon! mondja illy államra, a' legnagyobb, Aristophanes görög. Sámuel próféta ostorményezi, — pedig Sámuel próféta ugy tetszik hogy keresztény. A' nyolczadik fejezetben, első iratában. — — — Az élet valamennyi szakaszaiban, kietemek 's egyletekben az urhad nyel, — czélekben az merit, — hatóságokban az szed, az ő kedvéért lessz a' hús, terem az ital, elkobozza az istenáldást, létesít, arat mindent. A' bál az urhadért csukora, cotterie. — Felvonás közben lekell a' színházban, c' puttonok előtt, közjog ellen a' fővoget rántani. Bárminő urkény, — tiltja egy malom felállítását, emberek huzzák a' kerengőt szélmalom helyett. Minden a' kórház is kései. — A' gazdagok fejként alant és fenn az emberi kincstőgyet. Föld, legelő, a' személy, polgári becsület, rang, a' főcsaládért van. A' kényrend árendába szegzi le az Isten nagy teremtesít. Mindent az urtól jön kérdened, máskép lázító a' neved. Az atyaisten mive, fogva, le, — az urhad, ippocratia által. — Perse Aristocratia! — — Itt Szarvason ki nem léptek a' fatenyésztéssel, míg csak egy ur el nem határozta ezt, — hogy a' föld azért van, hogy fa legyen rajta. Egy zenbandát nem voltak bátrak pengetni, az alispán szemelátta nélkül. Egy polgárkörzet gáncsolva lett becsülete moslékdolglában. Egy polgár ha sohajtani készül, a' főbirón kél szemével bizonyosan, éjféltájban. — Az ember semmi, az urnagy fenn a' malomnyelv. — — Beszélni, irni félénk nép ez, mintha bogni született volna. — — Emberek mért van a' kebel forrása?! az urhad neki szemét, a' mellyet elhord! — — 'S ugy is van ezen élet kapuczánózva, az szent a' mit a' felnök mond, a' többi Fox igéje bár! szemétdomb. 's bitang. Ezen pandur életben el van minden élet gázolva. A' kényhad vádol, a' kényhad itél. Az ő szemölde. — Lehetne javadalmunk, örömlünk, de a' lórom nem hajt! Vagyunk lehetne, ha urhad intézkedés nincs. Személyünk ment! ha az nem ádáz. Mindjárt kész az alvilággal. Börtömmel. — Színházunk, bálunk, kün, vigalmunk, —

zeneésétányunk , társforró örömeink , jó kietemeink szívós gyökeres fennségeknél magasztosabb élvezeteink harsannak meg az élet körén , — ha mindenütt az aristocratia be nem hátrál , czurukkol , ez átok , butafal , az előtt 's most. E' bálványrend él most is. Szín a' külső. Isten , biblia , az ész nem ismer aristocratiaát , el vele. Sőt bottlás az az Isten honában. Emberi kapcza. — — Fördönk , lejtérünk , hidunk , minden sikerünk , temetünk , eszköz vezédeink mások , ha a' közönség azt nem gondolja , hogy csak a' tisztviselőnek , — a' papnak szabad gondolkozni , a' többi selejtvény. A' nemes valami , a' többi sepredék ! Franklin a' nagy Amerikánus , azt jelenti , hogy az ottani bírodalmas nemzet , a' nemest úgy veszi mint disznót. Hízik a' posványban. — — De perse , nincs már azon hajdúsinóros idő , és éppen azért mondom beszéljete , irjatok , tegyete . — E' világ azért van hogy teljék műveitekkel ! — Nyiljatok pajtafejek , hassatok gúzs elmék ! Tegyete magatok , ti polgárok . Nem harapja el az orrotokat . — Dolezsálnak világértése van , tegyen a' városban helyén ! nem pangásért füled a' városháza , menjen ! — Teszem lejtér kell , planum inclinatum , lejárá , mert a' Köröst a' városfenék alá , teprik hidorják alá . A' liget művészremekre vár , 's a' többi , város feke . — — A' mit Frankfurt , azt cselekedjük mi teljesen ! Teszedik vesse el tisztviselői faköpönyegét 's más , — 's forratok neki teremte ! Az a' borz élet , nem ember ! Kövesse jó belmagvát Teszendik ! 'S mások . — — — Lám fördönkbe nincs ólomfüggöny a' danes ellen , — nincs usza , szemelt olvasmány , zene , a' hely czigányöböl 's ökörjárás volt , — most kies , alaposan , — Körösnél az Indus vize nem lágyabb , 's erődusb annak idején , — tegyete , itt , mindenütt , forrómelegen , hevenyiben . Rátok az idő , mint a' kormányra ! — ólom nyeret vet . — Ha szabad emberi vita lenne itt , most a' hid sem volna a' vékony lábu szörnyeteg . De itt ha a' tanács úgy látja , hogy nem vékony lábu , nem szabad máskép látui . Itt a' ki máskép beszél a' kóterbe zárják . O' Connellt most is felakasztanak magyarországon . De hát mi az Isten szekeress nyilvának van az ember ? ! mint kilatui . — Aztán örökké huzzák a' harangvészt nálunk . — E' gerecesér városnak ez kell , hogy el ne aludjék , — — de eszünk , eszete már lehetne , be nőtt a' fejete lágya . — Különben . A' társ élet ne legyen kapanyéli itt köztünk . Érzite hogy többre lett az ember , mint bolondot fecsegnie , hogy tetszik nemüket játszani ? ! Lelkesüljete ! a' szabadon . Ne egyete mint gödény , hangya szellemivel . Törjete be garatolva a' szellem bírtokába . Ne legyete időtöltési kintornak , loes és fecs , barátfüll és kártya fenekü hórák . Ne legyen a' házastás molyett nálatok . Ne beszéljete hogy a' levegő kongjon üresen ! ! — Bolondok csádéja az olyan . — — Urak , — alá , gyalázatosok nem ! — legyete emberek , észhordták ! Én nevetek , a' városiak , — azt véli a' város , hogy ő jobb . Simia . — — A' városban fürtelelem 's kongó az élet . — Ott a' hireket forgácsolják re-

pedtig. A' városban zug a' fej, nincs benne semmi. Vidéken tárgy van. — Voltaire, Rousseau, Varro, Berzsenyi, Sheridan, és Swift, szóval Mincerva, — nem a' városban termelt. A' ki ott lakott, zugligetek, villákban kincselték a' láthatárt fel. Azért idvezllek Szarvas, — jertek itt ragadjunk Athenaeumot! Ez faluváros kényelme akkoron! 'S ugy lesz. — A' falu borju, a' város uj kapu. A' kettő siker. — A' város egy ordália, a' vidék barom. Hanem itt, a' mezőn, a' tanyaéletben millio rejtélyt fedez a' buvár a' böles fel. — Azért városfalu, — illyenekre tör Berlin, Amerika népe, 's Anglia illyen laktelep, — — — Értelmes élet a' deszkavég! — — — Azt kérдем Pesten az egy Széchenyi liget, nincs a' sanctio pragmatica ellen?! A' soltok, park, nem koserek e' honban. A' gyulai, szarvasiak, a' ludovicaeumi, eszterházié Kismartonban, nem tus. — Ezentul nem égettek czédrust a' hazán kívül! — A' gyöpkertek, Squareek, hol termenek itt?! Én ott hagytam a' várost, mert a' mikor locsogtak élet nélkül, mindig azt gondoltam a' Martinovics itélete most hangzik fejemre, ez otromba faluhelyet is meguntam a' hol okosabb a' természet mint az ember, — ennek löport furok!

'S most az élet emeletéhez az intézettekhez. Nekem fontos közhelyem a' templom. De ott görék működnek. Én inkább hallom esörgegni a' szarkát egész nap mint Jancsovicsot. — Placsko mennyvillám. Ne ösmerjen ernyedét árt!!! la Raison n' est pas prolixé, Voltaire. — Az ész nem bős! — A' bolondnak hosszu mise kell. Nem akarjátok felharapni a' diót. 'S a' ki azt nem akarja, nem lát belet, 's bolond a' neve míg a' világ! A' halotti prédikációk embernuzás, minek ez a' vizenyős bolondság?! Minek az udvari, fázéktörő, — hallottas prédikáció?! Janesovics nem fog a' Balczó halmán prédikálni? — Melian kedviért. — — — A' bucsuversék micsodák? síralomházak. — Minek e' búzaszat, Teufelsdreck, tje pohrabnje verse?! — A' tanítóra három száz gyermeket zsufolnak, 's az iskola egy farkas éh marad! Az egyház nyáj, a' vezérrel, — a' pástor az állam! A' catholicus felekezett az a' nyele! — Ott az ember nem házasodik, Originesként vele! Rázzaak ingujbul a' prédikációt, azt hallgatják mit e' világon nem fognak érteni, — a' prédikációt ott hagyják, mint a' szegletkövet, — nagy bizonyosága annak hogy az ember ésszel megáldott teremtés! Iskoláik pedig nyagगतोक! A' bucsuzató, az eléneklelt bucsuvers a' catholicusoknál galván—deres. — — — A' református egyházkör, harsány zenehordta nyájusztató hely. — Pitli ez a' hit. Vig hopptáncz! — — — A' zsidók mekegnék! A' kaczikával nagy a' hasonlat! Kaczika törökül, — kecske. — — — Az egyhívők felhordják az orrukat, pedig Bölöni Farkasnak ég ömletü fordításait Horátiusbul nem akarták az éneksorba venni, ti olly lapurágok vagytok mint a' többi! — — — — A' rappisták 's egyebek szajrepszto nyavalját törpitnek a' vallásbul. Figurát és foldperzselést alakítanak a' hitbul. Szóval, a' hit, birói

zár alá veszi az ember eszit. Mahomed 's nem Mahommed! — János 8, 32 fülébe kiáltja az egyháznak: megösmertek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz. — Szent baszárkával utazik az ember! — — Az embernek veszedelmes eledel az ész!! — — — Minden örömeitek dugá. Minden osztályu dologvezetés nálatok hárdalja! — Hatalmatok szeckskatiló. — — Gyilokhajlat. — — — Az egyházakban a' kert vázát tanítják, — az iskolában a' nyul árnyéket. — Sapienti pauca. — Nálunk mind sapiens! — — — Az ovuk, ovodák, — kised aszalók. — A' tolnai, példány intézet, — Neyc szoknya; czégér a' Wodjáteré, a' Bloché Ielencz. — Balgatagy igen sikeres ember! — — Semmi kegyelem a' csimasznak! — — — — A' feliskolák, ezek állomány zsoldosok! — A' szarvasi feliskola pedig bogács rágója. Gregus tör, — de öt mozsárba akarják törni. Bloch a' békesi egyházmegye udvari hazugja. Egész tanhíre, programja az! — Hesiodus tudta hogy Bloch fog születni, azért ide írom deákul az ő kedvéért: „Scimus mendacia multa dicere veris similia.“ A' békesi egyházmegye tönköhordó. — Tönkö Stockfish, Apocalypsis, 23, utolsó vers. — — — Ez a' nagy fenekü egyházmegye nem akarja levetni az irhát!!! kell neki a' dolog közepibe ugrani! első a' Feő-Esperes! — — A' selmeczi iskola, — deák, tól, német, Király József pálcájá, fegyve alatt, a' magyarok ügye röptire, — a' bányász okoma pedig számáresztana. Hát magyar jog, préda-hus kell? Gözöny, — gözü Vandrák alatt az eperjesi ricse-szen-tély! Kutyorgó, Hunfalvival a' késmarki. — Egy tanár van Késmar-kon mint Osgyánban Hoznek?! Nyilik a' macskafinak szeme az egy-házla, ban Jancsovics ellen, — kinek, Jancsovicsnak kedves egészsé-gére válják az estély. — A' gömöri iskolában hány tyukot ültettek az idén?! Szentiványi Károly beszédei által meghizik. — — — Ide-gen harkály a' pozsonyi főiskola. — Valótalan a' soproni, Ódor em-lékével. — Pecz oda remél, kedvelik Sopronban a' macskazenét?! Tavasi iskolája viccek, halastó, hol a' halak clevente megsülnek, bi-zonyítja hitelesen a' pesti közönség. — Hát nincs szesz?! — — — — A' verbászi iskolában nevededik a' muszka trónörökös. — Ambros-nak a' Becskerekije és Karner tudóvsze Temesváron, a' gycpen van-nak. Most Stefan rak egyet Aradon. — — — Lőcse igen szerény tyány. — — A' protestans egyetem, ez Pesten csuklik! — A' pápai tanoda harangoz tögy nélkül, vajjon áll-e még Pápan Kant oszlopa, 's él Tekintetes Konkoli Thege László ur?! A' debreczeni marad el-szántan ripők! Sárvíz a' palaki iskola, hány font vala Nyirinek a' pa-rókája?! — — Breviter, bene. — — — Körösön hallott valaki iskolá-rul, ott ir Varga számi falúbéczét, enyvet csinál. — Varga a' Hégel enyvbotosában jár. Kecskeméten ott Tatai és Sipos uramat Isten él-tesse, levett házisipkával. Döbög még a' szive a' szigeti iskolának? A' nagyenyedi letette a' bethlen gábori gyászt?! A' szász iskola pitykés tuskót nevel Szebent; vaksibilla szász, fukari madárnépet, éljen

Disznód! — — — A' zilahi iskolán Wesselényi keze látta! — Rajta Híri! mozduljatok feliskolai toportyánok! — — — Toportyán, maczko. — — — — — A' pozsonyi, győri, nagyváradí okoma, academia, donga rakhely, — élveztem e' raktárakban. Metternich lámaereklyé-jit árulták! — — — — — Az egyetem az a' bűdös hálnak a' feje. Ez a' világ középpontja, — ez nem mozdul helyből! Azt gondoljátok hogy most ott van, — ez nem igazítja el a' zsidó jelentkezőt, — Eötvös új chinai sípka! — — — És bár aludjék csendesen azonkét, ujonta fel-állított könyvör az egyetemben, kik bizonyosan Ponori Thewrewk és Jablanczi Nepomuk lesznek! — Nem háborgatom a' zágrábi okomát, hol az ilir víperák ugrottak tojásbul ki. Mózsés putraszékibül. Csak menjenek a' híres kassai tanárok! — kik vesztik anyjukat, megemlé-kezik róluk a' szakács! Sarokkal a' büdeget! — — — — — Egy ta-nár igen szép névvel bír Kassán, ajánlom az ypsilon gyűjteménybe, — diszlik e' kor vele! A' temesvári iskola és barátok jó tibetieket nevelnek! Menjetekek kor fénykupjai! — — — Az oláh készítővény Aradon, ez Bábólnát alapít, — az oláh praeparandia lux veritatis! — — — A' hírlapok tenérdeket hazudnak jó kölcsönért, a' zsidó isko-lákrul. Valamint hazudnak a' lánynevelőkrul, mert itt megakad sze-mük. Ott Pesten nevelnek a' vásárhelyi nagyurak számára, a' Je-lenkor védni fogja töke fejiben. A' Jelenkor eladná magát! pénzért, észrevétlen! A' lány tanoda, anyató! Patvária egy rokonház. Egye-tem az atyakéz! — — — Az egyház kör után, az intézetek rendin gyugócz a' kietem. De ezek salak gyüldék, rohodák lettek! a' szar-vasi paraszt, czéetlen casino, a' nagy utcainak: disz czimere a' philis-teri képtár, az! hogy nem Schiller Fridrichet elmarták, 's nem 'rnek ugy egyesülni hogy okosak legyenek és ne urak! A' kutya és macs-ka, pók és légy nem tudnak saját kietemleges, gyarmattelepet kiállit-tni, saját casino-hont! Ez tul van Szentandráson! — — — — — elöt-tük!! — — — A' polgári kietemben nagyobb lehet becse Zöld Mar-czinak bár mint kinek minnek! az igazinak kell a' becsét magának ki-víni, ha az ördög háromszor bujlik a' poklon keresztül. Egy állat az utlevél szemelátta után megharapja társát. A' polgári Casinóban ott az ég jelei gyözzenek vagy pora ne maradjon e' kietemnek!!! — Ne-hezstel az orosházi crocodilus. Az orosházi kietem, lapot, hegedüt, buzát mindent árul együtt, kingyertyát, 's ha az árverésen megjelenik az Antheus, elkotródnak a' Philibusterek!! Slauch a' gyulai kietem. — lement a' Bölöni, vashingtoni keze a' kolosvári intézetrul, most Nagy József tanárt oktassák be ajtófnak. Marosvásárhelyt bizonyosan Dózsa professor az otlevő torszék, Vehmgericht tudora, — szemmozgatlan temesvári casino — Dschaggernat. mit csinálsz Kübekkel! ? — 's bo-fóg a' polgári elem ott? ugat a' komlói olvasó egyletnek Kutlik. — Sardiániában Arad! — — — — — Kiugrott a' lompos kuvasz a' nemzeti Casino Pesten. — Antalt a' kanpujkát megsütötte eddig, — kinek az Athenaeum volt Zendavesta! — Orrol a' rozsnjai, — Pozsonban fiak,

szabadelműen fogjátok a' zsidókat üzni a' casinóbul, casinójokbul! A' ti honotok bolondia! hunnia, emberek! — — — A' casinok tűz asztagok lesznek. — — — Egyletek?! Halott, pénzjegy, Staatspapier = Höllenschein, — véd, ipar, takaré, bere, Handel, — gazda, tanító egylet, dudva mind. A' szarvasi gazda egyletben csak a' gyolesáros fordul meg. — Kell is ezeknek lóczitrom nem gazda egylet, ezek azt sem tudják melly fán terem a' jóraváló dolog. Ezeknek a' kedviért akarta Balla elnyeldeklenni a' polgári casinót, mint elütötte jeles elmű kézrűl az urit. Balla Szarvason olyan, az agarak elfogják a' nyulát, oda jön a' kuvasz elveszi. — — — 'S lehet e ostoba singűbb ötlet, mint a' döghulló kormányjegyekre, Staatspapieren egyletbe állni, — és sorsjegyekre, — az a' vakbolondság itt Szarvason megtörtént; hanem ezek ló dohu, semmi emberek. — Bizonyosan Lonovic's gondolta hogy Metternich szentté avatja, ha az ő veszedelmeire fal-kát hoz össze, ez egy spitzli gondolat, fogdmeg sillám. Sillám glän-zender Gedanke. — — — A' békesi tanító egylet, most abécét készit, nagy gondolat! itt élünk a' kadmus idejében!!! — — Tökfilkó nép; 's itt Broszman!! a' Cecrops! — — — — A' takaré egylet-tel jó volna betakarítani! mint a' bálczimek által, csehítve a' dolgon! — — — A' közügy dögöt fed. — — — — Most jönnek a' czéhek, nevetek. A' czéhek egyenest kitekerni a' nyakát, 's pont! Itt szó nem kell. Szarvason, Gyulán, mindenütt embercsapófák a' czéhek!!! Nagy és Kövesdi János kapufél guzsravalók, e' hálafiak! — A' czéh le hullott az akasztófáru! — A' czéh le hullott az akasztófáru! — Üvöltene-nek miatta!! — 's most jön Klauzál egy nagy kötél hurkolattal a' czéh segedelmére. Ki a' menkü látta az emberművet korlátozni?! Mindent széltépní ni azt cselekszi! Tektetória nélkül; a' több iparossegéd-nek Martiusban, — éles, szakasztott való igaza van. Széchenyi hun-kója a' honi észnek!!! el a' külföldi czafrangot! — — — Felbontani a' czéhet! — Minden czéhet. Az állam is czéh, 's a' két szarvu ördög benne az atyámester!!!! A' többi intézet! — — — Bolza sok jól cselekedett. Ő a' legjobb ember, mig nem urnagy. Évek óta meleg kebelelműleg nézem, hogy Bolza a' tűzveszek nemtője, hogy ő mindjárt ott van, 's ránt! — Kedély, emberi vonásai felségesek. Most jön az urnagy. — Ő követel sok másban, s feledi ember diszét. A' többi közt a' posta hanyagul jött miatta, 's ő a' czikkilleg megrovó Gregusnak leveleit visszautasította azért! itt javulás állott rendin! — 's mikor sérelmünk van czáf. A' visszautasítás itten szegvény!!! — — — Le-gyen Bolza inkább azon, az alapilag nemes kedvületével összefér, vág, — , ne menjen a' posta a' pokolfenekire arra kerekibe Orosházának, — , a' szolnoki vasuton! — minden postával két nap a' nyeres! 'S le-gyen rendes pósta itt. 's többször érkezék, — ki öszül a' két posta nap közt a' világbul fejük!!!! — — — A' szarvasi gyorskocsi tet-tel buzgott a' Greguss czikkre választ adni! éljete! ez a' mód!! — A' metternichi, háli urnagy, — lába előtt keresse a' gombul.... Gon-

dolja meg Bolza, hogy nagy ministereket 's királyokat éri a' szó!!!
 Őt nem festették le körte fejfel mint Lajos Fülöpöt. Csak szónak és
 czáfnak van helye. Ezt kívánja a' jogfejlés. — — — Kurz gefasst.
 Quod potest fieri paucis, non debet fieri per multa, Quintilianus. La-
 conice; a' spartaiak most is élnek azért. A' rövid erves, a' hosszú
 laza csép! — — — Minden nagy röviden jött. A' francia, 's ez a' kor
 nem bö. — Röviden Intézetek. — A' kórház Szarva-
 sou gyámkéz. A' megyei takarit, hol a' köz nyilván? ! Csabán fá-
 bul készült vaskarika pendül. A' kórház embertapodó dögönyzött in-
 tézet, a' betegek 's főleg a' halottaknál, — irtás neki! A' beteget a'
 családkebel várja! ! — — — Szelymészet a' megyéknél. Hahoty esz-
 mény! Aczélnak a' táblabirája. Ő hozta Omaztánét vékonyra. Sely-
 mészet nálatok! kamuti varjuk nevessetek. Megyéknél a' selymés-
 zetet! A' szederegylet műveit Széchenyi hordja mind! — — — Meg
 kell lenni a' jónak! Pest. — Ti a' hetedik réteghályo-
 got redőzitek csak le. Sorba: A' nemzeti színház Rádai bódé! Minek
 több szó? ! Nemzeti öntudatra vergődni jut neki! ... A' sajtó: Ezért
 mint tengeri borjut ösztökéltelek! Most a' sajtó a' nagyurak cseklyé-
 jibe vartyog. — Le a' bilincset! a' ki a' sajtó istenét gátolja: az les
 hullatag! Vogelfrei. — Urnagy, esküdszék mint Angliában, mind ámi-
 tás!!! Ich merke euch! — — — A' szó Istenszabad! a' jónak
 fejlődése végett, csak a' tett az irtó lehet jogtilos! — — — Mi bitorlott
 egy író? ! e' sámfaországban! Pedig az író a' jeles. Antesignanus!!
 !!!! Vagy a' nyomat, az esztelen kiadónak veti oda velejét
 — Ha véred cseppin, — magad költségén nyomasd, sikerdusan írva
 megkapod fejedelmi hasznodat. Heckenast, Edelman visszáján, —
 Emich, Geibel, Eggenberger, mindent a' mi erren végződik, — Hartle-
 ben, Magyar, — ezek, mint a' bukaresti fekete vendég, szaruja előtt,
 —, kerülj! — — — Kiadó? ! négy szarvu ördög, égfaló. — — — Most
 lássuk e' fonalon az iratal ügyét; iratal irodalom. — Vörösmarti fel-
 hagyott a' költészettel, 's a' Pesti Hirlapban rettenetes fikarczot, kik-
 szert csinált. — Petőfi a' víz enyvbül nem bir kihatni. Jókai csélesap.
 Vasvári ernyedti való. Gregusnak az élversei, epigrammái kis
 legyek. A' Cid lukó. A' Futár, Edzdalok jelesek mondtam, ezekkel
 tudjuk hanyadán lettünk. — — — Gregus tüzfő. Örülök, hogy van,
 neki a' világon! De ő pákosztos, és kapzsi, széthordja őt a' szél!!! —
 A' világ örömét veszem. A' tüzkő Futár neki a' hely. — Vagy Gre-
 gus elhimlik Garait méltán vették lakatosnak, mert azon egy
 csokor nincs, 's hogy vesztették, bujasenyvezték vele az országos
 hitelt! — — Császár, ügy-ludas. Vahot Sándor legszenvedhetelle-
 nebb anyámasszony kinja, Vahot Imre mint író dugacs!! — — Lisz-
 nyai Kálmán vesződik. Vetí Bulyovszki Gyula a' görányt, de a' velő
 erv hol van!? Vörösmarti egyszer mondta, hogy röviden többet
 mondanak, vegyétek! mint sok fércz lapon!!! — — — 'S ezen
 tö elv után jó lenne, ha Vörösmarti egy lapra huzná össze munkáit.

Igy maradna fel Bajza életéből valami néhány sor kivonat által. Schedel gözbe száll. — Schedel, Vörösmarti, Bajza, megették a' lángdus Csató Páit, és Kunost, eltemették Kölceit, — felemésztettek 's faltak oly sok egyént 's író, lenyelték az Academia't szöröstitül, — az irodalom tüszőjükben van, — minden felett voltak, 's most is negédek, — 's két lat ninesenek a' mérlegben! — Éltük gumó, Quark. Poroljon el ez ut czitromok felett el a' kor! — Ne vess. Az a' Nagy Ignác szimütúra cigány bordély. — Az irodalmi Areopag bolond Janko volt. A' szépirodalmi Szemle hüle ostor. Gödörbe való a' tudoma, — minden tagjaival együtt, csak Tancred, Blair Hugo, 's a' Tudománytár esetes. Ezt a' delivér Balog Pált veszni hagyják, mért bibasz ön?! — — — Vállas, Henszlmann főleges talándék mind a' kettő. 'S Vállast az egyetem vasházába, Henszlmant a' ministerium ketreczébe zárták. Talándék, talentum. Gyurman Adolf lobfi, — de ő Balzakban a' középszerű vakarók örök Marcasa 's Chattertona lessz. — Most Gyurman Adolf Szemerének a' rongy szála't szemevegezi kézre! — — — Vigyen ördög minden hivatal! — Vállas, Henszlmann, és Gyurman ide Szarvasra, — itt adjatok egy lapot hárman. Itt a' kies Szarvason az olympus helye. — — — Obernyik, ez pápaszemmel jött világra. Tompa, Kerényi 's a' sok lap biri, — említést nem érdemel. Szabó Richard és Bridel Fidé'l, 's Frankenburg, — egy évi státus fogságra méltók azon botránnyért mit az irodalom vezé'dje által követték el! Estike, csókolni való. — — — — — A' Vadon beszé'ly maszlagait nem olvasta egy ember se fogadom, kinek esze volt Jókai. — Vagy oly Unio, Bérczvirág, Emlény zsebkönyveket olvas az Istennyila?! — A' nemzeti Almanachot leharácsolta néhány czinkossal a' hegyi Vajda, — e' zsebkönyvet nem az egri török, nem enné a' kutya zsirfenve meg. — — — — Döbrentei a' legnagyobb mongol az irodalomban: „a' kapitány sorbasítá sodramának maradát.“ Mongolfier Szemere Pál. — Bölöni Farkas lét ere. Szemere utazása vargacsiriz. Gorove nyugata alomszer. Tóth Lőrincz egész pályája: hogy legyen. Itt öltik fel Gál a' hortobágyi szenny. — Császár, Hrahovszki, Wesselényi Polixena, Lakos, és Petrichevich nem valók zsinigre sem. — — — Szőlősi utazása, szamar czéh mellözte jelenték. Ugy Kis Bálint magyar régiségei. Nyomorubb peszmet nem fordult meg a' kezemben mint Császár Vészlapjai. Ő bünösebb mint szőlőtibé Metternich, — mert a' ki a' Vészlapokat olvasta, méreg által halt meg. — — — Sujánszki Antal e' Sion öre nem áll hátrább mint Császár. Légy-ir, — mit Tárkányi, Risko, Senvei ad. — Elkésett Bárány Ágoston. Udvardi Ignác, Dóczy a' földirő egy póráz. — — Lukács Pál a' leghitványabb gyermek csalogány. — — Lukács Móríc pennarágó, Pulszki, Henszlmann idegen udvarseprők. — — — Megette Fényes négy izben a' lenesét. — Vahot kiadó hol berántják az orrá'nal csipve. — Fényes és Garai adat ki vele csuklyának való czikk darabokat: Vahot a'

bolond a' ki megveszi! — — — Molitóríz A lolf szecska-
 alatt velinjét hagyja?! Balásházi uj irata nem a' régi, az energia!
 veszett nálad felem, — kit nem láttam beszélve te veled soha. Fa ta-
 rattyukelep Elenyák elvtana, logikája, megvigasztalták a' rivó Purg-
 stallert az academisták, 's néhány bakinast hirdettek akkor levelező
 tagul, — Küllainak fejbül nem hajt ki soha a' cseresznye mag, —
 Czuczor és Fogarasi nem uzik szellemük e' csömör által ki a' hor-
 vát ilireket, podgyász ez mind! zsidvasárnak a' szemét dombjára!
 Köteles embertana száraz póré, — Soltész a' szellem-ir Hartman-
 nak egész Kant bagariáját vetette ide! — Oszтана Vállasnak himnő.
 — Kanya nem körösbogár. Szaszki műemkek akkoriban! 's ti?!
 — Lónyai Menyhért, Dezsőfi Emil, Sztárai, és Széchen, minden Bu-
 dapesti hajesár, a' velencei iszap lagunába vele! Széchenyi hét
 mérföldnyi saruban kél, irogat jó hiszembe Kossuth hogy senki nem
 olvassa. Povedálnak a' természetvizsgálók és orvosok, Kovács Se-
 bestény Endre a' kengyelfutó, — hogy Balassa nyomába sem üt.
 — Janesi a' világba trécselni öke világ. — — Köviben ez áll, öke:
 lud, innét aucarius. — — — Alusznak a' hittudatlanok, zörget Blázi
 egy feltámadási kereplővel egyház jogával. Emberek templomi köny-
 veitek marha-izék. Tök fejü a' győri énekkönyv is. Emlékezem, —
 a' geniusbántó Perlaki Sándorra, — zendülj ki a' hinárbul, irj menten.
 Bűz Illés orvosodat, hagyd. Az öntanulás Illés Páltul nemhizem, —
 ténylegetlen irat. Tömkeleg a' népkönyve. Mind olly ékvert, bornírt.
 Legnagyobb csuf az Illés Ádám és Szekrényesi könyve, — Peregrini
 irati misék. — — Szeberinyi Lajos, Orosz pecsovics vese. — Par-
 lag irat körünk. — Most a' hirlapokat vegyük. A' Pesti Hirlap üljön
 a' rokka mellé. A' Martius 15-ke lebegényes, de nem velőig átha-
 tott. Hazug Thersites marad a' Jelenkor a' vén fukar, — ki a' har-
 madik kezét is motozza a' molieri. — — A' Nemzeti idomtalan ku-
 gellupf marad, karajd. A' Reform törzsönködik, nem természeted.
 — — — A' népi lapokat, idegen szavu lapjait ez országnak, azo-
 kat nem idézem, azok mind alakszin!!!! körömvásat ide! A'
 Pesthernek a' külföldi rovata hőszin volt, most Albert Hugo vetyeg
 ott vezértársul. — A' külhonrul szeplőtelen híreink nincsenek, most
 ez a' kormány a' lehető. Stur szegi homlok egyenest jogunkat, Gai
 dőf gyilkot, mind a' népi lapok, — főző párlugot reájuk! — —
 Hetilap ön eladta az ügyet. A' radicaál egyletbül jött ki a' Radicaál-
 lap, utána. A' Népelem a' parlagot nehezen tőri, lessz köszönet ben-
 ne?! Kossuth hirlapja üres kalapács ütessel fogja dongatni az ürge
 Táblabirákat, Bajza lessz a' füzvessző, és nascetur ridiculus mus.
 — — — A' Közlöny hátul ballag mint az elmaradt sertés. — — — A'
 Munkások ujsága nem mehet ki a' házábul. A' nép barátja ez tobak
 fejkolop, hát a' földésszel nem lehet eszefogtán helyesen beszélni?
 !! — — — Ex ugyve leonem!!! Most jön a' Pesti Divatlap. Ezt agyon

ütöm. Vahot Imrét megnyuzom dobnak. Ezt meg kell tennem hogy átdöfjek az ügyel. — Ez a' Vahot Imrei taeskö, az idvezitö szellemnagyon lép, rág. Tudatni kell veled hogy te alfeli gomba vagy, égetövas, gyökig neki! Te mersz tuboly engem bántani?! Félre ördögsírató! vagy ha délszínembe lépsz kiperzsellek a' legutolsó gyöngyösi kócz eresztékig. Ö a' légy a' vérlényeges, csillagfényi gyémántokra ül. — Ö möcskolja az eget mindenhol. Ö a' világ átlökö, rövid gondolat árt, nyeglének hívja. Ily széledt ernyejü paracsónak, csesznek apalinnak a' rengeteg dologvitel nesz!! Menj a' honnét jöttél semmi barcsa!!! Ha te csiga sírgödrödbül utamba vetödöl még, akkor felelemzelek hatvannégy résznyire mint a' francziák a' levegöt. Nem hagylok meg a' szellemvilágban. Itt vegyéttek, itt Vahot Imrének a' hamvát; nem szenvedik meg a' Dunaparton az illyet, mint tudjátok, — az öreg stambuli magyar ágyuba evvel! Vahot Imre hacz, Brand! Ez a' Vahot Imre báncz, Seuche, hol érzem a' levegöben vész nyomát?!!!!!..... A' ki Vahot Imrébül egy parányt bir mutatni e' földön, lássuk!! — — — Vahot Imrének a' börit átadtam. Farmatring alatti pöklégý!! — — Most a' szabadtérnek! Bármí áll az ész hit utjába, — átmegyek rajta! — — — — — — Az Életképek, — czél hasítlanok. — Ohne Umstände! A' Honderü Morgenröthe salakhely. — Az Opposition, Patriot nem ér egy füttyentést! Az új röpirodalom olcsó hus. A' Hazánk Györött csömörletalag. — A' Budapesti Híradó Krisztusom ne hagyj el, — soha nem láttam illy palakö gözös, vak bolondot, — ez a' Sphynxnek rút körmeit védelmezi páravesztig, ezt a' kaprát összekell füzni Jablanczival és Orosszal, ezzel, — ki most ennek a' kormánynak vicсорítja ki inye fehérit, — Orosz! azon ember, ki az e-löbbsi kormány alatt a' szent háromság üdvét megölte a' betüben, ezen sakál pislat ide át, — ki a' Metternich korbájából elmaradt, — üdvözlégý te kasamataférges! — majd egy köszobor alá teszünk elevenül, — emlékére a' jellem, szennygyalázatnak! vessz!! — itt van a' három undok ját! druszafészek, sennyedék márga! — — Dezsöfi Emil a' legsenyvesb fajd mit látott e' világ a' föld rétegei szerint is!!! — És Waldstein sötétebb karbunkulus. — — — Bámul ezen Szalai az Életképek három színe, — bucsujártával: Un sot trouve toujours un plus sot qui l' admire, Lichtwehr. A' szótárban ez van, sot: dumm, einfältig; albern, thöricht, närrisch; Dummkopf, Schöps. — A' Pesti Hírlapnak tett bókért Szalai a' Bimbók rakhelyébül szurjon ki Orosznak a' hasára tüvel egy epigrammát! — Bámul a' Pesti Hírlapban Jura György, rólam ezt mondja az olasz és a' spanyol: che l' anima d' un cosi valente, Boccaccio, — Luego esta, que instrumento de mi libertad, tambien lo havra de ser de mi miedo; tanulj gyerek! 'S tanulj gyerek Kazinczi te is, a' mit ez ir, nincs értelme! — — — Bámul Agyag János, Pesten Arany, — ezt az embert fazekas égette?! 's ezt a' faállást jó rimest dicsöitik,

én ajánlom Párisba menjen, ott nem csak az embert koszorúzzák fel, — ez a nemzet! kinek illy Scaligerjei vannak!! — — — A' prédikáció gyümöszlök, Vanko, Jeszenszki Laczko és Kosecz, ugy Uhorszka, — szemet dűtve bámulnak; ezek a prédikáció írók, számtalan embert megöltek. Még a' mit Placsko is nyomatott egy éneket, vacuum Gverikianum volt. Gverikeür. — — Mikor a papok szólnak én mindig nézek hogy lehet semmit beszélni. — Bámul a polgári kietem jegyzője Szarvason. — Az ujság rend mesteri főleg a jegyző által, s a két eddigi elnök jö gyűlés oszlató. — Bámuljatok, — én azt kérdem Sylvester Jánostul Fogarasi Jankóig van e jó nyelvtanunk?! Most a számsiak erre számítnak. Györi nagy számár, a Jelenkori Gáthi a legnagyobb számár. Az jön ki a számításból: hogy nyelvtan hiu eszme, — az ész teste az a nyelvtan, a belsőnek teljes kifejezése, az a nyelvtan. — Már ezt Senecából tudnátok, ha Palezovnö — el nem fog benneteket. A szótár megint nem egyéb mint eszmetárgy. S minő csódszemét a szótárügy. Kövi szótára ez adj kenyeret, — Bloch a legszentelenebb Corinna a homok utfelen, — Jancsovics megírta a magát, szótárát, hogy betegyétek egy angol hordóba, s épüljenek a grönlandiak rajta. Mutasatok az öreg Péczeli szerint nagyobb szörnyeményt, mint a Jancsovics szótára. Stuberdjár! Len pson a handrou dúrit' v papiernyi! — — Szelid lelki atya! Bajza, lehet magyarul írni, — Vörösmarti si volet usus?! Köppedelem a magyar irodalom. — S most ezt a könyvárosok terjesztik. Ezek német sachterek kik az üdvöt meg-rabolják egy ingre! — Háta fordítanak. Olvenet az angol kilencz farku macskával reá! — Én ezen vadakat kiirtom! A legutolsó zugba kergetem, s ott eloltom létük világát. Én iratimat ügyli lapárosok, s ügyviselő jelesek által szélesztem, okvetlen tiz századék mellett, — hasson ki az ügy! Ti kik az Isten szikráját a pesti halárus-nők markába még nem sepríték, írók! így tegyetek, — vesszenek a könyvárosok és veszni fognak!! Es veszni fognak a könyvárosok ez bevégezett lény!! Nyilvános könyvtárak baj, egyesek vásároljanak szemelt könyveket, a nagy könyvtárak a tűzrevalók! — — Vége a sajtó ügyi szemlének! Tegyük izlésbe, egyszerűítésbe! a nyomdákat. Még Sollinger, Didot, Longman, ezek nem esúp! a czéh metszet rajtuk! — — — — Más intézetekre megyek át. — A forradalmi csarnok. Fiak, ti fogjátok meg az anyját! — Öltözzék a belvaló örök égszinbe nálatok, és soha ki ne vetkezzetek abbul, mert akkor bólintó fa-alak a végetek, és akkor, — temessen el a vész tenger-hordalékkal, — a híretek se maradjon! Ifju az észre ügyelj vas pántként! — ekkor jössz! én és Isten karolunk, vagy különben pusztulj! — Hassatok ország világra. Eszmélve tanuljatok, még éktelenek vagytok. — Ott az ajánlott könyvsor! s eszetek; — fiak! az ég nem mennydörög sokáig, tölem szóhabot ne várjatok! — — Fel ifjak hol az Istenérvény honol!! — —

— Az irodalom ; a többi műszak ! A képirást Barabás torzolatai, s Pbilistermázai képviselik a lapokban. — Vandrák esetlen genietollu, csak mernák Vandrák barátom ! Egresi Béni zenéjén minden szittya csömör lejt, és az Erkelén busul, Barthai Cseljén kaczag hasa repeditiben, felveszi csolnakába Feldingert, Prónai Gábort a gyapotkelnét, az uracs és uracsnékat, — ön Rózsavölgyi macskazenét rendeljen ezeknek ha megérkeznek a más világon. — Veszter Sipos, és a magyar színház agyon bakancsolta gebézte a magyar tánczot, Berszenyi ezeket látnád, hanem kores volt anyja vére Kölesei, Zai szinte érti ezt ! — — A niv das Handwerk, faczipó silány ez országban. — Kostyál a hátára varrja az embernek derekát a makai lányként. Aánlom Pesten Szokolait a siputezában e szabót. — Az ipar, — tudnak egy jó kést adni embereink ? ! a fehérvári bicska megadtad neki ! Vannak köztünk, — ne csüggedj magyar iparos ! Hamarébb elcsügged az ember ha a nőket látja, ez egy tökéletesen elfajzott nép minálunk, fiak irjátok mind a piros könyvbe ! — A bere, der Handel, ez a magyar földön az ifjabb Szabó Pál, a pesti német bolt dögönyök, Lajosvilmosok, — és a vidéki szatócsok létalapján teng. — Az új kormány ennél Verböczi. Rá illik az emberek szokására, mivoltára, a mit Witschel a renyhe nedvekrül mond. Tul a főbelieken, az szülte a kegyenczet az egyik Telekitül, a másikuál az temeti el a Hunyadiaikat. Csatónak akkor tört meg szive, mikor Teleki József megtámadta. Én nem tudom mit ijed az ember egy potrohtul meg ? ! Szegény Csató. Most én fizetek érted, annak a kendnek. Engem nem esznek meg. — A renyhe nedv fia Pulszki is a figura. Nem különben Szemere Bertalan a tarhó. Ugy Vukovics. — Ti minnyájan főbeliek és nem főbeliek soha napján látjátok a mennyországot, az igazát ! — Bere után a földészet. Nem piszkáljuk mi is ? hegyes karóval mint az erdélyi oláhok a földet, kevés hija annak tengeteg földmivelésünk állása mellett ! Még földet sem tudnak az emberek mivelní, az egyedüli bakjukat. Tabajdi nem tudja hogy Baláshásit ég-aljhoz kell alkalmazni. Deli, másnak szabad tengerit ültetni, s nekünk tilos ? ! Még mozog az uradalmi szörnyeteg fark. S még ilyen tyúk ültetők is agyarkodnak a jog ellen. — Elébb ! — A legszebb uradalmak, mint a Károlyié Nyitrában még rípők hantok, az alföldiek meg éppen olyak mint egy tunguz kerület. Csabacsüdöt úgy szántják hogy egy arab az orrával jobban megtenné. A mi földmivelésünk bőrvakarás és rongy kopár. Meglehetne étetni vele tíz ördögöt. Megelégedtem avval a vég izing ! — Ugy a hivatalok. Ezen intézet nemek. A pap hülefi nálunk, nem látja soha a sült verebet ! Törvény bélyegezte lator, urnagy kapcza, világ csufja az ügyvéd. Nem úgy mint Jefferson, Brougham, Doctor Francia, Ledru Rollin. — S a mérnök ? az ködvágó itt, zalámboló, vakandturó, csak szakála nagy, s müve az amerikai világszerütöl a hoppon marad. — — S e jó szándékat előmozdítja Széchenyi midőn a külföldi lomposokat alkalmazza. — Az

orvos pedig tűzgyík, salamander nálunk, soha nem ő oka az embervégnak, az egészségnek hamaróbb! A katona vére, — a nemzetör idegje kezd az országnak lenni, — a ti feladástok jogörzet ür és pór önkény ellen. — A párbaj ügy leütő nálatok, — a ki párviadalra kél, az megsemmíteni való! Végezzen az ész közleg, ne ököl, ökör. — Más egyéb. — Tengerészlet nálunk idegen falu. Azon tengeri levelek az Eletképekben, mint a bürök keservesek! — A tisztviselő ide néz szinte e szakba. A tisztviselő nem véd, tapodó zsarnok magyarországnban, juliusi kereszt vizet neki. Mind olyan egyig. Én nevetem az iszalagot. — Zárkövül egyletek s intézetronok: szobor, és emlékegylet róka. Az Athenaeum egylet kinozza az állatokat. Tályog a gyermekkórház. Nyúzza Pólya intézete a lelket, ti annyit tudtok a lélektanhoz, mint a macska a zongoraveréshez! emberkinzók! sajog fenékg lellem és az ég ellenetek, várjátok! — Mátrai paróka a hangászegylet! A műegylet vargaműértés. — Lóverseny a lóverseny. Egy lóért ezer arany, nemzeti drámaért száz, egy agár tíz arany, egy mágnás semmi! — Boros társaival Fehérváron biztosítja erszényét. Jég, tűz, víz, minden káregylet egyszer fizetnek mint Demeter Pozsonban. — Légy kötlő másokban a nagy Demosthenesként, s eszedben hígy. Perse Rez bibornok! A bizalom a hunczutok tana. Azonkívül az egyletek ritka esetben jók egyedül. Kimult a sorsjáték a vég bőr fejtő. Eltemette a magyar pénzt a bécsi ap, Versorgungsanstalt. Bolond a ki pénzt más révire adja! — Az állam, még folyvást aljas pénzi állat, vázkör. Nevetem a Rothschildokat, pénzeiket az ördög fizeti meg, igen a királyi pénzsulyt, és a nemzeti postahivalt. — Az intézet s egyleteket haladva az állam jön most.

Tudjuk a ki ballag halad, a ki guksol marad. Tehát menjünk! Állami életünkben, az ország eddig a földesuró volt. Ha a számár leakarta legelni a bogácsot a földesurhoz kellett mennie. — Én egyszer a bogácsot olajul akartam kisajtolni, de tudtam hogy az uraság mindjárt ott lessz, s azt fogja mondani hogy az őt illeti. — Az urjog Holofernese után. — Mindenütt utjában állnak az észnek, mezőn, kerten, házban és földön. De La Motte az első éjjogot is vitatta, szeretne volna. — Most az államra nézve így állunk. A földmives rég kiérdemlett földét, mint az első Dandár mondta, annyi volt a Dandár hatása! váltság nélkül birja. — De éppen azért mivel ez által a földesur régi mulasztását fizette le, pót azért őtet nem illeti; az urnagy perepúty tud magárul gondoskodni, — az árendásokrul nem. — A birtokosnak elég váltig az önföld, allodium, a föld csavargóknak! — A legelő a vagyontalanok osztályrésze. A váltság megszűnése által, a szarvasiakat földesuri visszafizetés illeti. Kondoros. Minden joguton végire kell ennek járni. Semmi önkény, és semmi veszett állati erőszak más rész. — Kapják meg a kondorosi földet vettek a vétel árt, vissza, — de hogy tanuljanak az urnagyok, s mivel ők tizenöt forintot és urbért vesznek a szegényen holdjátul, fizessenek holdjátul árendát

husz forintot. Ugye etlaláltam?! Ősmerem a dolgot. — Nincs jogotok! A hatalom törvény formája nem ad just az urbéri ellen, s melly ugy is kevés. — A félig európai Endrefit megették az urnagyok, a megsütés most Kolláron van, Engem nem bánatnak. Az urhad! szende bival a posványban; monstrum horrendum, inforne, ingens, cui lumen ademptum est, Virgilius. — Az én jogom Isten, nem világi, észjog; ész az Isten melly vezet minket, — Berzsényi. — — Az urnagyok nem tudják hogy az észjog nem disznórepcze, hanem melly parancsol. — A papok s a korona, földesurak, — hanem itt az öföld a közjóra eladatik, s az ember, mint van teremtve, szabadon él. Az elkülönzött mező, legelő, mint a vagyontalanok illetéke, visszaesik mindenkül, ugy a régi foglalások abból, — Szarvason, Vásárhelyen, magyarországbani minden zugban. Az Isten nem teremtette a földet a birtokosokért s teremtvényeikért, értjük uram?! Igy a birtok, hát egyéb jog. — Szarvason a bírák, a gazdák vágják el a cseléd bérét, falatját: contra! — No az aratás díj megszűnt! a megyéken!! Az adókönyvbe Szarvason nem teszik be, láthatólag, a darabszámot a gazdagokért, s ezek bujkálnak még a pap szállásán is jószágaikkal, az összeírást kerülve: Recontra! Még kell! a nép előtt valja mindenki birtokát, a községhez nál; tanyajáró ész! — — S most tudjátok, én mondtam hogy megfog szünni az urbér, azt Neubart a polgári kietemben és Dolezsál nem akarták hallgatni. És nem Bloch e kalábris ember! a városházánál. Bloch, Lehoczki, Tessedik, Helebranth, Neubart, Brutkowszki, Jancsovic mint oltár kendő, Sipos és Hajdu illetőleg, Mojzsisovic a Palamedesek ive, — Conrád is, — az abajdocz nép, — ellenem voltak, nem szűnt meg az urbér?! Nem mint ti! a dolgot jobban látom mint a világ öreg apjának a lelke! — And thus the whirligig of time brings in his revenges. — Arabsul: dahl bezmle! S hogy ugy ne járjon Bloch mint a hercegfői Csokonaiban a kigyólatott, magyarul: eszetek hajót tört. Ilyen viszonyokra mondja a jámbor Salamon: igen magasak a bolondnak a bölcseségek, — s hogy megérli az igaz a szegények ügyét, az istentelen pedig nem gondol reá hogy megértse. — Ekkor, — mint kender, francia tilóval fenyegetett Lehoczki, ő engem?! látásomért. — Kész volt a nemesi vendégfogadóval is, Börtön náluk a czáf! Furcsa az eget lyukba tenni. Mit követ el a kényosztály! S végül a santmarinói podesta fenyegette Nagybritanniát. Mózsés ujra teremtette a zsidókat, Mózsés nem teremtí ujra a szarvasi népet, — nem hiuzok, — hiába vedlett meg a szarvasi tanács. Dolog értelmes, rándító férfi, kell oda. A jószerű Conrádot kihagyták a tanácsbul lassanként, mert az ördög nem szereti ki nem az ő családjából való. — Hát a per ez államban, ez a magyar skarapna. A per a városházán, hadnagyszéken, a törvényes bizonytalanság előtt ugy szalad mint a haris. — Sőt némelly bíróból hamarabb kibonthatod az ő apját mint egy lépést a peres ellen. Ilyen huszonúgy fontos bilincs országban szerettem én

ügyvéd lenni. — A per a gazdagért van, de be üt a menkü! Feljebb, a megyei törvényszékre felkiáltana Lord Erskine: uram ne küldjetez oda! a szovadla, parlament, a világ kaczagtára! A megyei törvényszék bürtönhatóság, hol megesketik az ifjakat, hogy ki nem viszik a rosszat. — A bürtönrendszer iszonyatverem! hát Spielberg, Kufstein, Metternich s angolország fészke?! Nálunk örüljön törvény előtt a macza, a betü, a gar és az urhad. — A joghely, curia, atyafi lappantyu, s mit a bírószek nem ad, teszi a hatóság. — Ki a városbul. Mezejük ott hever a Mesopotámia, nem veszik külön szabadjára! wollt die Nüsse nicht aufknacken. Sópánkodik az ország Balog Józseffel és az idevaló uradalmi Sorbonne: nem lehet a sziket telkesíteni, hol kiegyenesített sziken lakoznak, — hoc stultum caput! illuc ibimus factum. — S ott vagyunk, a szarvasiak attul félnek: hogy nem erre Wodjanerezik a vasutat, pedig merre a pokolba vigyék ha itt nem a sziv-ercen keresztül, ha Széchenyi haragszik is a tót fajra, és ha még Zvarinyit, a fiatal Sklenkát és Leszich Dankót ismerné?! — Utainkra nézve. A hollandiak csinálják nehezen műtutaikat, — s ezek itt nem akarják időnkint téglával kitömetni. — Balla ezt hosszsan magyarázná mintegy óránál hosszabban magyarázta Endrefi — Keblovszkinak, hogy kinek a földébül gát rakatik az veszt, mert a föld kilyukad, s Balla Amerikába vész le, — s még sem magyarázta meg, — ajánlom őt Leidenbe professornak. — A gát után van, hogy a volt főispán Szénása elvan sánczolva, a szarvasi kaszáló pedig uszik. — Mindenük rendes. Építnek bordagyám házakat. Jól kigyúrt agyaghomok szülte vályogot, kiögetni teljes egészen téglának, — restek. Kaliba mindenük! Mind a mellett a szarvasi czizmadia czéh szebb izléssel épít mint az alispán. Van a czizmadia czéhnek egy nagyszerű könyvtára a padolat alatt! — — Itt a czéh! — A pék, székálló, hordósempész a nagy ur, legnagyobb ur a czukrász, mert ő nem ad kávét ha ígér. — Mikor lesztek czéhszabadok?! én megvetem ezt a hordófeneket! Itt megint egy czéh, a megye. A megye nálunk Haruckkeré. Haruckker megye. Egyik megye nálunk kutya a másik eb. Tisztviselő, deák, nemzetőr, paraszt, cigány, feleség mind a Haruckkeré. Most pislog a jobb kor, de csak mint a debreczeni kocsonya. Haruckker adott a tisztviselőknak megyei földeket, választja őket, meg szolgálja a legelő elkülönzést, kezes mindenért, ad bűnhocsánatot. — Itt más egyéb Jupiter Ammonius számba nem jön, Lonovics a püspök az országgyűlésen és Ladányi, — az ország, világ tudja. Az ebbeli viszonybul keletkezett Orosházi dolgot az előbbi főispán itt hagyta, a mostani Berinben áll helyt a vizes legelők közt. Illy összeköttetés folytában, a tisztai kar neszével, most kinyomatják a főispán beszédét Magyaráton. Fiants! angol szó, ezt az öreg apátok lelke sem érti. De Kossuthféle, kenyéradó ministeriumnak is tisztelkedni mulaszthatatlan, itt van Szakál a magyarországi Aranka, tart a ministerium udvari költőt?! — A megyéknek értelmük gala-

muta, nyelvük Csáki szalma. Tomcsányi a lafayettei, — a tisztválasztás előtt egyszer úgy czirogatta a nemeseket, hogy a középkor büntönpandalát véltem magamra szakadni, Rosti állását is kétségelve. Mondja a spanyol: lengva sin manos, cuemo osas fablar. — Tormási régen szagolja a kort s itt hagyta a mustárt. Szombathelyi, ő benne van a credoban, Tomcsányi még jobban, enlékezik Tomcsányi mit szólott az országgyűlésen Szentkirályi a főrendekről? Tomcsányi azonnal meggyőzetett. Venkheim, — évek előtt én megjövendöltem a mostani időt Tormásinál, s tudom az egész jövőt; s mit szoltam egyebet?! sőt a Lehoczkiné asztalánál régen, — Tomcsányi, Bloch, — a buvár látja a víz fenekét, a récze nem! — Itt van az a kor, de még a Haruckker töröngy, callus tart. A nyíl feltárja a menny keblét. S így az országban, — a nemesi rend tartja a fonalat marokszegve, — ti szába nevelségesek a kik azt nem tudjátok! Mit tesz ezen nemes hatlózat, ministerium?! szegi Isten nyakát a sajtóban, és az ellent nem tudja megzabolázni. Nemhogy csendesítne előbb, hivatalt osztogat. S midőn e pulya tettiért a Martius ostorozza, elővonja őt. Hát ránk kellett szakadni hagyni mind ezt a mi történik?! Erves fellépés mindent leszegett volna. — — Mint villám elhatni a tért! de ezek hozzászoktak műszini, museumi óraként mozogni. Csoda lények. Most erre összejön a magyar nemzeti gyűlés a Kapland. Tartalma épületes anyag lessz! Fognak állni a hegyen. Csengetyű hordójk a Világi Janesovics Pál lessz, csörgő sipkában, — Kolár Jani a Jelenkori Tacitus pennahordó, — Jeszenszki Laczi a minden lapszinü predikanezius, hongyülési pap, — egy angol Miss Fanny lessz a szóhelye, cathedrája. Egy német író így világosítja fel a dolgot. Die wichtigsten Produkte am Kaplande: Rindvieh, Schafe, Elephanten, Panther, Shakals, Cebras, Qvaggas, Rhinocerosse, Antilopen, Büffel, Affen, Löffelgänse, Schildkröten, Schlangen, Heuschrecken, Termiten. Erre a szathmárnémeti bíró látja a száját. És látja a Szatmár t nélkül, nem Börnefi. Sárosi Gyula pedig kérdi ki a gazember?! és felel magának a szolgabíróval. — Magyarországnak termékeny mint a Kapföld, ne hagyjuk sárban. Magyarországnak, falu, város, kerület, megye, kormány, és mindenütt e világ Samarkandján, — az ország urnemes! Ez posványba fulaszt. Mi kell?! Az önföld, allodium a földesuré, az urbéri pót nélkül a jobbágyé, földtelenek a legelő. Minél, a papi s korona cím alá tartozó földesuri javaknál, az önföld közjóra eladatik. Az állam, egyházat és főnök urak nem igényel. Szabad esze az ég föld neki. — Itt a birtok s minden kereset szabad. A legelőosztályt két foku esküdszék végzi. Minden birtok együtt lessz, a sok: államvétek, rablás, lelki hanyaglat. Ész rend mellett a per szégyen lessz, a pert a sajtó vija meg s kétiziglenes esküdszék, mert a végtelen per bolond tempo. Törvény az ész! Ezentul gyűlések végeznek, mindenkor az atyaistenként ható sajtónak önállásával. Halál, ur s pór gögnek. Halál annak ki a sajtót

illeti! Az eszme fejt s csak a tett árthat. Gyep, vas, egyéb utak állnak itt a helyin, s valamint a posta, színház, egyletileg. — Ércz, mint pénz, — nem rongy. Beéri ez a szükségét, lám Metternich a bankjegyeket tette föltre! — Hadfi minden ember mig a világ eszire nem tér. De a had, nem glóda, árverés, varjujesztés, kardvillantás, — hanem lélek, ész, Hunyadi János dicső serege nemzetörök, nemzet! — A páros élet s a gyermeknevelés a sajtó mellett szabad. A hölgyek nevelése ép legyen, ne városi bélpoklos. Az állam az ész alatt hasson egyedül. Minden egyéb eltörülve. Mire Sertorius és Vashington hegyköri állomásai végképpen állnak, érti ön Hunyadi Károly? — Mi kell? ezt kérdeztem oda fenn, ez kell a mit itten mondtam, wer mich nicht verstanden, ist ein Esel, amen, — Bürne. S ilyen korban lessz Tihanyi udvari faczövek! — nem tudnak emberek lenni! —

Állam után a nemzetiség hevedere merül ki. — Nemzetiség, — tény, szónyelv, czimer, és jelesekbul áll. Tény: A táblabírák vízzel kifojtották az országot, fojtó gőz rádással, s még jobbágy költségen, s maguk jó szántabul. Tul finom ésszel az elgátolt anyafolyamot szük csatornába üzték, hogy mig csak ember él, ölje a víz az országot. S vajjon létezik-e?! az elhunyt Bodokinak, mindegy fenékgátja Csabá és Gyula közt, mit a kigyósi aesop Cícero olly hévvel pártolt. Okosak az emberek. Az aradiak elzárták a komlósi száraz értül a Marost, hogy a Maros kiönthesse őket; mindenütt ész diszlik! — Tény: Széchenyi ott hagyta a Vaskaput, mert az nem ugrott szét mint a szárnyajló „Állhatatosság!“ A Sulinai torok-ér, az orosz markában rekedt, dicső nemzet! a gyúvaságnak mentiség nincs! Zrínyi azt mondta: praestat mori sicut leonem, quam vivere sicut asinum, — ezen pulyakor előtt az élet fő! — Most Széchenyi a tiszahátiakat öblíti ki! összekotort minden külföldi lompost, midőn a honi ügyes mehet! Palcocapa nagy tervet adott, hogy a víznek elegendő meder kell, de ezek azt sem érték fel ésszel! a világi ész deficitje, — hiányában, és drága pénzel fizették meg. Igen a gellért-hegyi szük mederbe fővárosban kell szemetezni, a pesti öblöt a chinai öszre elkészíteni, nem torol a pesti hidláb, egy angol mérföldnyire okos fejek! Pestet fal közé préseljétek lelkemet lajosföldpi marodeurök, gubavetök. Megnyitjátok a budai ürutat ha fagy, a tunelt. Ezek mind nemzeti nagy tények, e felvilágosítást köszönje meg nekem Pados János a Szentgellért hegyének elsőrendü, előkelő boszorkány fia! — Tény: elvárom hogy a német dunagözhajózás peczerezzen tovább is minket! Szabálylap javaslatom, Széchenyi dicső pükje tárgyában, s tárgyjelentési indítványom jó volt, — Fá a megyén, — a langeszek fejetnek! Nemzethez illő dolgok ezek is: a csabai nagy idomtalan szentegyház üveg gombjába gyönyörködik ablak nyitva Broszman. Ezek nem Hánt a közelejtett örök mozgonyárt, Wodianer és Sina gyapjuzsákjait bámulják, eszük nélkül

rángatják le casinóban az idegennek fővegjét Steiner, a szőke Gessler előtt, — ezen gög balom Csaba! aztán a népelmi rongy fészek! Hán a kopásig lehető örök mozgonyhoz, mint a vízi malom, — közel áll, — de ne számíton belgán, belgán mondom, hanem tekintsen. Az ész a kurvannyában van mindenütt! — A szarvasi, túri, csallóközi, erdélyi tornyok facsudák, Vren építelte londoni Pál templomok, az esztergomi fő templom vetélete a Péter egyházának Rómában. — A Mátyás, szabadság, minden ilyen szoborművek, nálunk pocsolyába hullnak. Még németországban is. Ostoba ez a világ. — Németországban Lessingnek szobrot nem bírnak emelni. Én emelek, s ráírom: non Germania! — S nemzeti szép tény az is. Itt ez országban úgy üldözik a köztársakat mint a veszett kutyákat. Német, angolország is azt teszi, bolondnagyk! — A republicanus térnök. A monarchista bérnök. A köztárs ég, az egyzetes bűnfi. Emberfalók. — Az egyzet korlátjával feltarolja az embert. Így a köztárs hüfi, a monarchista Isten ellen vétkezik. S ezek mernek vartyogni! s bűn rovást készíteni a szörnyetegen! Teszem Albert Hugo gyalázattal ökrendi a köztársakat, agyon kell ütni az illy alávalót! — A Pesti Hirlap hogy palástolja a köztársaságot. Nem látjuk. — Tovább, — nyelvből áll a nemzetiség, a tény szemtanuk előtt fekszik. — Nyelvünket hogy kezelik a Telephusok? A sággal mindjárt nagy író Frankenburg. A nok, ély, da, annyi szóképző mellett számár rágda. Tavasi most a ményyel bongat, — oh édes gyökér! hogy rugaszkozik. — De barmok ezek az írók, nem tudnak annyit, mint az öreg Vesselényi igas lova. — Csek kül valamik ezen író czíziók, nem bellemek, — ilylenek köztl díszlik aztán a dologtudatlan Kolár szlávi dcerai tót birodalma, Gainak e varju ezitroma, s Metternich szolga eszméje. E világon sehoh nem bántják annyira a nemzetiséget mint nálunk! Széchenyi hatalmas kőedényt emleget és korsót, azért mert ő csupor. Berzsenyi erre ezt mondja:

Nem sokaság, hanem

Lélek s szabad nép tesz csoda dolgokat,

Ez tette Rómát föld urává

Ez Marathont s Budavárt híressé.

Merj, — a merészség a fene lútumok

Mozdíthatatlan zárait áltüti,

S a mennybe gyémánt fegyverével

Fényes utat tusakodva tör s nyit.

Vagy a nemzetek mind ki mozduljanak helycikkül a ti kedvetekért tótfiak. Szláv illir, — ezek olyan nevek mint az iprika szó. — Ezen tanácestalan pulyáknak nincs semmi jövendőjük! A magyar itt honol köz, nemzeti jognál fogva, s a ki őt e helyt bántja az a bárd nyüve. E föld, — magyarország, most része Erdély, a véghelyek, a slavo-nita, horvát, tót megyék, ezek itt olly magyar földek mint a puska-poropogó menkü. — Dalmátia természetes függeléke Magyarországnak. Az oláh, moldva általunk él meg, itt becsületteljes, brassai oláh hirlap idévezellek! a csángók számba jönnek így! ... Nemzeti

jelek, czimer. Jeleinket vissza kaptuk a rajtunk avult rabló sas ellen! Lássuk most jelcseinket, a nemzetiség körében. — Kossuth, Batthányi, Deák, Széchenyi, Eötvös, Szemere nemere, Klauzál, — a ministerek nem értik a dolgot. Az a szerencse hogy a külföldön sem tudják, a mutafiak. Legkisebb ész elem nincs forgalomlan. Ész forkörébe kelle vonni az országot, s a ministerek itt és mindenütt törvény rendeletek tenger spagátjával, licséjével agyon hurkolják az országot. A' ki elakarja veszteni az eszét, az a' törvény rendeletekbe merüljön el! bolond mondák! — hát az ész mirevaló így?! Az emberek elvágják az észet hogy ne legyen senkinek, jó bolondul menjen, 's jajt lehessen ütni a' világ hívsága felett. Tégy észleg! és rugj mindent farba! — — Mészáros a' ministerek közt, tös gyökeres jó ember, ezt el ne adja a' vásottaknak. Elme feszét, mint Garve mondja, ovtja meg. — — Eszterházi, szépen cselekszik most, pótolja családjának végtelen rovását! a' képtár itt van már?! Az alattos kormányfiak mint Bóti Ödön, Wenckheim Béla, Vesselényi, Pálfi József, Pulszki, Vukovics, Józsika, Bónis, a' tünemény ember Kovács Lajos, a Mainci kanonokja Széchenyinek, — Csernovics, Bohus, Rádai ez ötödik kerék. — Asztalos az ámitott, — még úgy sem értik a' dolgot mint a' ministerek! — Perczelnek, a' megvesztegetetten romlott gonosz, fenéki rossz országgyűlés ellen csattant beszedé, örök lélekhi emlékezetben marad Ladány! A' fiatal gyökelyűek a' kormánynál jól viseljk magukat, — látszanak Szemercnek új rendeletein! — A' radical egyeslet, Nyári, Teleki László fél elem. Pálfi Albert ihlettel bír, de nincs befejezve. Nagy Gedeon kár érted! rohantok igaz ok nélkül. — Martius ellenében a szombathelyi casino nadragulyát evett. Hát nincs tovább Isten a Kossuth határánál?! Szombathely, Szombathely, törököt fogtál! — Szombathely, Vidos, Hrabovszki Zsiga, emeljünk klázlit! — — Sand ott Somogyban, a tul a Duna, Szathmár idébb, ott Kende főleg, s Kovács Bencze tükör alá való! hol van e világön nagyobb csattogó kacaj tárgya?! mint az a Kende Szathmárban e látatlan jószág?! — Szombathely és Martius. De ön is Martius, — a szerencsétlen ügyfiat Blanquit Raspail e tiszta egel, — czinkosoknak mondja, mi ön tiszta lelkével akkor?! botorok! — Martius a ponyvai állhírek ellen bujtja a ministereket, hát az ön király hire?! maguk alatt vágják az emberek a fát. — — Nem értik az emberek a dolgot, — a legutolsó esomóig. — Még csak azt köszönöm az Istemek mindtg hogy Jászknak nem születtem. — Nemzetünk, Zrinyi a szalairó, prosairó — Berzsenyi mint versköltő, és Kisfaludy Sándorra, a két Hunyadi és Körösi Csoma Sándorra, Baláshazira, büszke-, a többi mit e nemzet bír, tarhonya! — De nemzetünk olyan, a mi nemzetünk tös alapos, azért elsőnek élni fog, míg a sziklák élnek. Én kifejtem! — — — Ugy. — a magyar, mint a többi gyerek nemzet nem tudja honnét szakadt. És a néphit, a képek Grandvillétul Defoe Robinsonában, a világmerészlett nagy Körösi

Csomának véglépte, — a mongol szavak, közép Mongoliába visznek eredetünk helyére. Robinsonnak mongol képei! szakasztott kecskeméti bajusz emberek! — — Még is merre kórál, s vissza baktat azonnal Bese, Reguli ezen ugrócz, Jernei a pillants ki! — a Bugát irányok hol viszketnek?! mind Szekér Joachimok, Jakabok! — az emberek egymás kedvéért tudatlanok. A magyar nemzetről azt is akarják tudni, mért nem szaporodik aránylag. Azért mivel a magyar nem szorult arra, midőn a lengő nép csak a nőszésben találja örömet. Borzasztó! az emberek semmit nem tudnak megfajteni, mint a fa kölönczök. Hát van?! nincs semmi ész az emberek közt! — Az emberek fából vannak csinálva. — A' természet vakító egylet azt kérdi nagy komoly fenekkel: hogy mért nincs Temesvárnak jó lege, és gyapot berke?! nagy kérdés, — azért van rossz levegője Tevesvárnak, mert légrontó falak rekesztik, holott baj idején a lélek! s latorkert megtenné, — gyáva szardanapáli fajzadék, — a száraz gyapott bokor a temesvári mocsárban nem teremhet, — nagy kérdések! — Oh ti paszíták! Anticyrhába menjetek a természetnek hasvakjai vagy Szarvasra jertek, Atwood Tamás bunkójával fogadlak itt! — — Kubinyi Ágoston azt kérdi, — pályaképpel: mért szüntek meg a kegyeleték? — azért mert szeméink nyitlak. — Mennyi csomót feloldok én szemetek előtt?! hány aranyat érdelek, — és még is ti kuszák munkám bérin osztotok én velem! Én nyitom meg a világot, meg nem fizethettek semmivel. Petőfi siránkozik a Pesti Hirlapban. Nem siránkozással győzünk. Hol az erv?! az ész erv!! Petőfi úgy bánik a Szabadszállási Mungopark néppel mint a pesti édes kegyedekkel! — A pályakérdések. — A német fejedelem itt felérte ésszel! annak ítélte a jutalmat a kitört fákra nézve, ki azt javasolta: nachsetzen, nem a halomnyi kézirat csödnök. Ti emberek káptalan buták, — nem ész! nektek hosszú kell! — — wollt' die Nüsse nicht aufknacken ihr Canailen! Goethe, Börne, Simon. — — Szólok más nemzetiségekről. — A magyar élni fog! Austria mint a gonosz clynek gócza esik. Természetileg így állnak a nemzetiségek, — mameluk fejek hiába a rugodozás! Így állnak a nemzetiségek. Lengyel. — Német együtt, Schleswig Holstein. — Olasz egy testben. Franciaország. Belgium, Holland. Dánia, Sveczia, Norvégia. — Anglia, — a nemzet rablásokat vissza! Oroszország világ ellenéhe kénytelen állni itt nemzetül, s nem hordakint! — — Törökország. Muszka s Lamartine hajdan! orrod töle. — Szerbia. — Görögország. — Spanyolország, — Portugalliával, — ezen angol czápa heringjével. — Schweicz. — Algir. — Ki francia! — — Nagy hatalmak zsebmetszői a föld tekének. Európa te rabló! eltanulja a Pelew sziget is töled! — Egiptom. — Egiptom után Csehország. Ezek azt gondolják hogy egy bolondverte rabló tót birodalmat kihegedülnek! Cseh, Morvaország egy. — Ti cserkeszek, — vessétek le az orosz tigris. Az amerikai szövetség egy állvány disz. De nem fogtok ra-

holni. Ti amerikai, s indusvilági nemzetek a négy világrészen kel-
jettek a magbul ki!! Így állnak természet rendin a nemzetek! —
Ezeknek jogörei a nemzeti örsereg, a ministerek s az ördög ellen
is! Vesd eszedrül az ezer mázsát le. A nemzetiségűtül azemberi nemhez!
Az emberi nem ügyénél az a fő, szabadelmű alkotvánnyal birjon.
La raison est plus ancienne, Voltaire. A történeli jog hunczutság.
Emberfosztás! A magyar, az angol előtt, — első volt alkotványá-
val, de rabok mellett, — jobbagyilag, süllyedt! Karafája volt, s maga
az volt. — — Anglia mint egyedcsillag jött szinte. Széles alapjával
a legnagyobb embrenyuzó. Urnagyi sajtója minden neszt elkap, szer-
kezete O'Connellt alligátorként elharapta, s most az ügy nyiltanak
ércz falat von! S ennek, Angliának a sajtóját igényli a Reform! An-
glia mindenütt szed. — Add meg népednek jogát te viláfgaló angol
nemeshad. Old fel Irlandot rongy terhitül! vissza add! az erényes
Mitschelt. — Vandiemenslandba te menj! takarodsz borotva az em-
beri nem torkáru, — fizess!! Anglia minden ördöggel rokon! Ki
vele az avitbul! emberi, ész alapra, fektire!! Kesőbb támadt Schweitz
az ég szemc. — Ezt mindig ostromolta Austria, az ellenkező. Össze-
vonni az eszméket! vette észre, a maga és a világ sehet Lessing, e
fi. — — — Schweitzbul a dús Amerika éledt ki! de ezen Amerika
szerecseneket bitol, Amerikát perzselni kell, e helyzetibül kitudni!
Schweitz hatott Voltairre, Rosseaura, megszülték a világot ezek, s
midőn az itt összevágó franklin vashingtoni Amerika létre jött, en-
nek, a viszonyok, — s nyomán Lafayettének, Mirabcaunak, villant
a franczia lob fel! — Robespierre a pokol síne közé szorult ég. Itt
Robespierre alkotvány beszédét, — Gregustul fordítva pengően, illy
nemüleg, — teljes lelkembül ajánlom. — Robespierret úgy képze-
lem én mint Blochot! — — E korban is, Schweitz tette meg. —
Francziaország a port kirugta, a többi utána! Lamartine gyanította,
már kezibe tartotta, az észet vallotta, — s a három izé, szabadság,
egyenlőség s testvériség czimszavát fogadták még is el! Ebbül tá-
madt a koldus rabilag földhöz enyvező köztan, communismus, és az
egyedár bankszellem, áll Francziaországban fenn! mint Fülöp alatt,
s a három czimszónál fogva rabolnak a népek, a tót és a többi bir-
tokrészt, zűrt akar a föld síkján! Lamartine, — az emberek, — fél-
nek az észtil. Nem képesek bevágni!! Voltairc, Börne és én nevet-
jük Swift komával ezt! — A német a folyamon, — örökileg pata-
fej, — nem mer annyit a német szovadla mint egy szökötő, a német
parliament. Eisenmaunt még egyszer tizenöt esztendőre be kellene
zárni. Mittermeyer, Szalai, Gagern, abéczére velük! Betüt ismerni
a kormányokat! Austria kormánya nem tudott az esküdtszékrül! —
— — Ötöl hatol a halga angolok előtt O'Connor, — ti lombczime-
resék, Palmeseln! Peel kaczagok, — megrepedek Sibthorp!!! Az an-
gol ministerium az előtt nappal, a franczia esemény tudatlan volt,
én héttel előbb kimondtam, — látom, értem, mondom évek óta. De

a világ néma, süket vak bugafő volt. De, — ez a világ egy kalap alatt buksi. Lóvilág! — Az első emberek nem látnak semmit — a világgal. — — Mazzini e híres, — Napoleonnal, dicsekszik az ember kaponczával! A ló francziák Napoleont kiabálják. Hecker és Struve be akarják a sajtó elvtana híján, a német tuskóba vágni a köztársaságot. — — Fél orratul a magyar, s azt gondolja a Kosuth-Batthányi féle diófánál a szél. — Rogy Austria, az ellenvilág. Árny az orosz. Nincs elv most. Bolond egészen a világ. Vizeszü mind. Itt az angol, vén csalfája, — utonállója az emberiségnek az orosz. Félre mindezekkel, emberi nem szabad közegyletbe veled!! Börne illetőleg mondja rád öt világrész: Die Erde ist das Tollhaus der Welt, und alle Narren des Firmaments sind da versammelt. És Schweitz és Amerika is még bak. Urnagy s hitvak. Nyisd ki szemed földgolyó hive. Fogsz látni mint ki merő vak, s látó ember lett! Vesd pokolba a lomot. Legyen bármi. Látom: stat contra rationem defensor mali sui populus, beatus is, cui omnem habitum rerum suarum ratio commendat. De itt lesz: Die Narren muss man mit Kolben lausen. Tettleg, végileg, Sertorius és Vashington mive. Ész körbe jössz fás emberi nem, boldog idv gyanánt. — Be a középbe!

Az emberi nem után a természet vonz! A természet zöröny, — Filtrirstein. — S hány keresi a természet üdvét?! — Szigoruan ésszel fogd mindig a dolgot, különben elvesztél, — ugy itt is. Montesquieu, Lessing, nincs az embereknek észfogalmuk? Venni észre a természetnél is. Ja Vernunft Herder! az a pokolban van!! Érezted ezt te is Brougham teljes életedben. Eszeddel a francia jószágban kerestél menhelyt. Végre a had egy szelindeket ugratott ki rád, s avval kenyereztek le hogy Vellingont dicsérted s O'Connellt szavaztad le. Az urhad elrontott. Az urhad vagy mérgez, vagy gyilkol, vagy ront. Mindennek ellen áll az ész! Ne menj a mérgesek közé. Hunczut ki a jogot leütő párbajra ki áll! Meglatjuk az emberi nem közt minő jogot mutat az urhad! — — Megrontás pedig ostoba lakat fejektül?! Vég tét az urhad ellen! — Ránk derült az idő. Semmi ostoba pogyász! mint az ökör nyakán. Én tudom e hol volt az emberiségnek esze! Ló ült az ember hátán. Isten azért nézte ezt, mert az embert szabadon hagyta. Il faut peu d'art aux gens d'esprit pour conduire le sots, Voltaire. Én nekem fél váll az aristocratia. Én majd tobákat dugok az orrába, mint a két nagy kutyának. De kérdem mit akar az aristocratia az Istennek nyakán?! — Elvesztették az emberek az eszüket s a buta aristocratianak hódoltak. S kábák most, és még is hány keresi a higgasztó, az alapszín kiadó természet ölet. Szamarak vagytok, nem üdültök a természetben. Krisztus, Mahommet, Zoroaster, Confucius, minden jóratermett szellemek, természetben okultak. De a közönség előtt rémjárat a természet. Azért ostoba mind. Én két higadt embert ismerek, Laviczkit egy vargát, Farkas Gábort az alügyészt. Mind a többi Plutóé. —

— Azért nem tudnak semmit ésszel megfogni. A nagyobb követőt alávetik a kisebbnek. — Mért erősíti magát borral a tehetetlen pap, réjtély előttük. Nem tudják mért fekete a hát, ha jól megdörögtek. Maguk érzéseit nem ismerik, s emberi érzelmeiket szégyenlik Icthiophágok, — halevők. — Minden léha, zavar, hazuggzság náluk, mert soha nem látják a természet forrását. Kényelmesen fürdeni, kalapot billenteni, — azt nem tennék, mert akkor nem volna már Philister pofjuk! Minden, bak az embereknél, — mert nem ligetülnek. Ezért áll ez mit a világ emlékü Swift az emberi nemre mond: homo est rationis capax, nem megy ki az ebadott, emel kancsot, vész. — Azért uralkodik nem ész, kény az emberek közt a természet utbaigazítása elhanyaglásaért. Van ész az emberek közt?! Nincs semmi. Tébolyog mint állat az emberi nem. A fi balgatag. A nő üres beszéd. Szeretettel, perel szellemdusan. Die Weiber sind Zankteufel gross und klein, eure Geliebte trägt nicht einmal gut, Shakespeare. Fahre well gyémánt sziget! — ha nem Apol, de ló kell! ebnek hiába emeled fejit! Kicsiny s nagy a természetbe lóduljatok, — magán, s rajával. Ott a természetben lakik a mindenható öröm! Ki a természetbe fárbl! Ki házi tyúk!! Ti iktai, saloni bordély czéhek! A természetbe ronda világ zaj-vesze! A jobbnak sem jön meg soha esze börtönben sem, jót hanyagolva, — nem vett soha magával szabad ég alatt számot, felnadrágozni való Békésemi czudar! Pecus.

Természet után világ. — A föld olly ere-járt mint a test! — Bámul a borju az uj kapura. Az embernek még egy szem kellene. — A tenger a föld ereiben örvények által, források és tengerszemekben nyilatkozik, s e folyam ismét a tengerbe nyomul. Arthézi kutak vezédivel az alföldeket át lehet varázsolni. Lehet északarattal országos hegyeket völgyeket hányni. — Grócz szerint Mágocson behányták az artézi kutat, mert neki ment a szent pálinka háznak, — s a patakot nem lehetett elirányozni. Debreczenben alkalmasint befojtották az artezi kutat, mert eleinte a tanács engedelm nélkül zavarosan folyt. Ez a kövér debreczeni tanács nem tudta a városházát felépíteni. — A városi tanács Calligula fészek! Minden hatóság. Mindig. — Török Gábor a városnál pányvázott ki. Vájjék kedves prositra. Az orczy kertben mivel nem buggyant mindjárt orrukba az artézi kút, abban hagyták, vivat Soroksár! — — Így jártak el mindenütt! Goethe hátul, azt mondja a Vevmächnissben: Der Verstand sei immer dabei, ezt Goethe jónak tartotta a világ, az arthézi kutak és a Debreczeni tanács kedviért meg nem tartani. Remélem hogy a debreczeni Tanács kinevez engem Debreczen városa tiszteltheli polgárának. Töle kitelik. — Kompabel! — Többet ésszel mint erővel, ezen mouldását a Fazekas Varsándi bírónak, Mislai Jánosnak, — előre ajánlom a debreczeni Tanácsnak, főkép a szarvasi Egyház-Tanácsnak, melly holdfogytán van. . . Hogy a föld gözőlög s abbul

lesz a felhő, eső, s ha tódulva lezuhan a lég a hegyekről szél, — azt a magyar írók, s különösen a csillagos napos Vajda is tudja. Az ügylő. — De azt nem tudja senki hogy észért van a világ. S mindenek felett a csillagászok akkorát hazudnak hogy a Bloch tanhíre ahhoz képest semmi. Már pedig Ensel Rézső Sándor és Mátyás Decretuma szerint az olly tisztviselő csillagászok, kit számot nem adnak, vasra jönnek. — Látja a szem, — a nap, hold, csillagzatok a földért vannak. Statusfiak, papok, csillagászok egy bordába valók. Mostan az üstökös csillag bizonyosan elüti a világot. — — — Most Kemény Zsigmond fog csudálkozni és Jósikának levelei a Pesti Hirlapban! — Rozgonyi Bertalan, kötél a nyakán, mint hajdani angol népszokás. — A lelket érezzük, ez ledobja ruháját ha az hibás. Nemtőként él a levegőben, példák, nemzet-hit szerint, s úgy megint születés által családja körébe jön, így örökleg. Esz ész menete. — Nem emlékezünk a többi életre, mert a jelennek emléke is elég. Tanít az ész. Az ismeret halmul. De vég azért, és eleje nem lehet, oklag. A világ ész-kellem, de bolond az élet. Hol a valódi sanyar?! Hol a pokol, menny? Csávatüz, purgatorium. S a rút kaszás lábu. Bánul Jancsovics és a Censor, valamennyi testamentom, követőivel, — a zsinatok, békesi nagytiszteletűség, Szoboszlai es Ronge uram, Székács és minden szentek. — Straus kurta, Wegscheider bot, nec non Bruno Bauer. — Száktok nem egyez semmi ésszel! — Tollatis istam Schismam. — —

Az Isten, — kupja mindennek. Alkotványa jelenti. Kétli a bolond. E szellem a világot lakja, a többi, szikrája, — mely lob hasonja lehet. Ez öszhangja! — — Látjuk mit tanitnak az illetők, — mit fejeznek ki életükkel? Luther és a Biblia mondja: Das Wort lassen sie gahn! igen a lelki atyák igen szeretik az igazságot, két részre osztva! Berczeli eredeti e töke világ mellett!

Szimonides Machula huszévig tartották apámat guzspan. Illy bánás mellett törpülnek el az emberek. A kényrendszer igája volt Európán s a világon. De olly buta is most a világ mint az állat mikor ébred. Kivált Európa most egy bolond szerzet! A nemzetek semmi észjogot nem tudnak. A tökbolond Prágánép fel akarja marni az eszet! Tenkre az országos lételt helóták, veszték! Ez ország nem eszmél jogra. Igen világ, — ostobák vagytok zenittül nadirig! A Pesti Hirlap karmantyúja, hiszi, hogy a ráczok Hrabovszki rendeletire eloszlanak a töbe oltott fene. Tökéletesen lopótök világ. — — — Szimonides és Machula. Ezek büzférgeiket helyezték el s a jeles vért mellőzték. Apám Temesváron önerejébül egyházat egyesítve, mit ország nem tud, alkotott. — Hálából, ott eljáró atyámat, Karner a czédrus kosz! meg nem említette a talpkő lerakásnál. Apám Szarvason behozta a magyar hitvet, cultus, — Szeberínyi a lappangó nemzet-orok tenkre hozták. Apám behozta a magyar nyelvet az atiskolákba, most a magyar szó hitványas keszeg, czigány hala tü-

retik ott, képmutatók! Apám behozta a főiskolába a magyar nyelvet, s betülkölte Prónaiba, hogy belépett vele az egyházmegyébe. Prónai azt gondolta hogy Apám rossz holmi, s látta felséges hatását, ha botlott is egyben. Atyám a főiskolát Szarvasra tette át, s nem egy hamar látnivaló ingatlannal szerelte fel, s Vajda ezt, az itt sem volt Magda részire, kedvlesbül, elhazudta a Protestans lapban, Székács bevette, jól tudva, és sorsa teremője ellen czáf érhetlenül, mert Székácsnak ezektől szavazat kell, ördögnek tüzes kerekei! Bloch az öreg Boczkót, a ki nem volt, iskola gyámként hozza fel, — fiainak erszényibül nem vár semmi Lülach! Machulát állította fel mások kedviért Bloch. S atyámat az alkotó kart, atyámat! kinek véribül él most Bloch ez a dög, pelengérré még ártalmaskint állítja fel, — mivel nem remél tőle, — itt Bloch a Livius, kinek első lapját olvasta, carcinoma diaboli! Más kép is a Bloch tanhíre csupa kazajhir. Teszem ő a zenét dicsérve hozza fel az iskolánál, pedig az olyan mint a macskafark lekötötte zongora a Romai farsang idején egyszer. Seregélyhajtó zongorák vannak itt összegyűjtve a padlásrul. — Indulat rontók. — Igy a Bloch tanhírében csupa neveltség! Bloch fillent váltig! Vegyétek e csudát! . . . Apám. — Apám a protestansok Mátyás királya volt! s nivé tették a sütnivalók?! Ezek szegény létükre azt gondolták, hogy a hazugságot nem fedi senki fel soha! nyomorult emberek! — — Apám. Érdemet nézett ha koldus volt is, Jancsovic a gazdag Meliannét udvaron prédikálta el. Apám iskolát szaporított, most kelt egy. Fegy volt az egyházban Apám alatt, Hellebranth, Jancsovic alatt bomlás. Apám Jupiter Stator szónok volt, Jancsovic szentivánnapi koldus gyerek, maki. — Megszilárdította apám az egyházmegyét, lógnak ezek, amaz egyházat, ezek esztenát adnak! Apám a föld méhibül kialkotta a főiskolát, ezek tángálni képtelenek azt! Mátyás után Dobzse! Mikolai a burkusnemü Saul, akar Esperes lenni, fán vágni fát! — Mit csináltak Apámmal hogy elgyengült?! Bűsz a társkör ha igazira fogod. . . Míhelyt kitettem a lábomat Pestre, megfosztotta álnokul Hellebranth-Vanko fél jövedelmítul apámat. — Hellebranthnak ütött az óra. Péchi, — Apám, sok egyéb, — szövények, hanyaglások, felszin, itt a véged! — — — Boros amazok után, — az inaszakadt lénynt rámu-szajozta, jóltevőjét. — Boros, gaká práca taká pláca, a város-házún kívül; ez még nem végcsapás! A jövedelem felezéskor sirba hanyatló beteg anyámat Hellebranth Vanko, — halotti düh tenkre hozták feketén! Boros Vanko lakolt, még Hellebranthnál van az utolsó kenet hátra! És akkor, beteg anyám fejét nyilazta Melian zszindel fedtivel! Korpona! — ez elmegy Jancsoviccsal! utazni!! — — Helebranth mint iskolai elnök kibérlette apámtul könyvtárnak a szobát, s mint egyházi elnök követelte a szobadijt az egyház számára. Apám szobája díját!! S atyafi által Nagylakon. Fauszt neked sokat adózom! — Egy rongy viskóba. Elűzték volna apámat. — Álltam! — Kapott

Apám Jancsovics s kupak szenvedők közt lakot. A Placszkoi szerződéskor Jancsovics kénytelen elfogta a vég évncgyedi palástdíjt! A szerződést nem akarták rendtökélyre hozni holond világkint, — salktemette, eszeveszett téboly hangszerivel adtak nekem választ! Hippocratest javasoltam ide Abderába, ezek számára! — — Én Apám szerződését, ennek keltéhez fogtam, mivel Jancsovics elfogta a palástdíjt, ők erről tengerbaj után, — nem akartak sejteni! A paphozatási költség felét Boros apám fogyatéka nyakába sodorta, — mert ezek a jónak csonttelemein akarnak mind hágni — vissza! Nem tartották a szerződést, tételeivel sem, mint jognyuzta fenevadak, — én a sajtó határkörébe dobtam az ügyet! s Placscko tett róla. Most Placscko jószeribe hozza. Azt, mit Jancsovics a teljesen kerekén ügyetlen bontott! — Apám most jól van, — annyi hányatás, vész után! Kedves Apám neked adósd voltam e védszóval. S bonis nocet quisquis pepercit malis. — — Placsckoval az egyház rendelje, hogy ne vegyék be a buzát tetejével a gonduzok, — csaptan, ellenőrzés hijával, s a nép látta után kettős vékával mérve, — onnét a magtári Bacchusok s Borgulák! A mostani gonduzok jóakaratot lehelnek most. Hanem az egyházi épületek nem látnak gondot. Pedig nem a magtár élve, — hanem az egész egyház, körük. — — S ki látott s ilyen korban, protestans szerkezetet zártan?! fel a szarvasi, s minden egyházlanács ajtaival! ne tényésszenek hordó alatti férgek. Protestansok nyitlattanatok ajtót. — Legyen nyitl a város terem is, s mind! különben maguk kezére dolgoznak! — Szarvasi egyház ne harangoztass annyit, a fák megsiketülnek. — Két papot Szarvas megöl, de a harmadik ne legyen torbavisező káplán! — — Egyházak vigyék magatokat a közjóra, ne a papok, és zsoldosaik szennyes kezemostára. Te egész szám! megragadd mindenütt a közüdvöt! Csattanjon eszed ki! — Legyetek eszesek, emberek, mind! — — — Én nem vagyok az uri faj Müller Jánosa. Az egyháznál megemlékezem az értelemre. — S rokonügyleg. — Turóczy a csizmadia talentum. Kivált árvizkor többet használt mint hetven tanács. Turóczy ész, de vissza Csonkássák, nem fogják mindenütt! ha Turóczy észhez, nem bűdös aljas reverendához fog kapni! — — Az apa Chovan, — forgószéli gaz ezen fényalakhoz képest Liszt Ferencz, — Chovan nem jellemes. — Baltazár az asztalos műgenie, de elrontják őt, ez a habitány szemét világ. Ládát a lakatosok ész lángját elrontották. Gyurmán, Tihanyi derék fiak, de mind elhagyják a róvtól ütni magukat. A buta urközségnek tömjenez mind! felét őli a jó! A ragály község az oka. — Az ostoba uralgó község! Ez a szétagyalni való! Ez itt ama gonosztevő selejt vulgus. Ez ama kártékony pórköz, melly el borít minden jót! E pórt rudalom én fiaig agyon. Ez itt a világ gyilkosa. Ezt üti le a sajtó lábbig. A sajtó pedig élni fog a kannibálok felett. Kliegelt a sajtó égi szárnyasát e ménes világ, cserbehagyja, segéljétek őt Kliegelt, hon-dics feledett, Guttenberg s Nelsontalan vad nép! — — Mind a mel-

lett az urak a nem azoktól, vegyenek tanítást! Kémhazafi mint Ur-
szini. Esetlen borralaló ügyfi, mint Omazta Zsigmond a táblabíró.
Schmidt Ede kalmár angol, kincsen szeme, — a barát, ember, kap-
czája, — az elvetett! — — Keblovszki Lajos táblabírószemű légy-
kapó, — nevetem. — — Vannak tehetők. Halász Márton, az Arany-
honban a jobb világgal mozog, de még egészen fejbe ütött, — ra-
gadja egész valóját a közzárul ki, — s özön világot öntve. Itt va-
gyok segédül. Én kivédem a jókat. — Vámosi szinte bír szellem-
jával. De ő a Jelenkorban s Golian által elvei buktára cselekszik
hiu fényért. Használd Vámosi lényegedet célra! Én felszakasztom
az elméket rögükből. Tegyetek ügyhagyottak, a fény jelesei ti!
Vannak itt több fiak Békesben kik Attikát alkothatnának, de napon-
sültek lettek, keljete a köz parlagavarbul ki, szaggassátok össze a
tökkel ütött szokást, és terjesszete világot nagy, s teljes széltiben.
Merj! a pór örömmel jönni fog. Nem utolsó fi Réthy Pál, — Molitorisz
Adolf talpra esett ember, hanem szedjék magokat össze. Gyülekezzünk
össze gyakran, — s irjunk e konok bükk világnak! Roppanjatok ki,
éledjete, ne vesztegeljete, a napfényre az adtával! Gyülekezzünk,
irjunk, mulassunk, éljünk, derítsünk. Itt a sajtó, nyomda is!!! De ne
vesztegeljete, ki a tökét a földből!! — Félre koszos német, és czi-
meres pitypang, — s közparlag! Az értelmesektől a kut-
föhöz térek vissza. Mi tovább az egyház?! — Én atyám után az
egyházkörben éltem! Lássuk így is az egyházi műtételt! Az egyházi
műtényt. Leginkább azét! — — — A békesi egyházmegye kilökött
engem főjegyzőt tompa menetével, vervecum in patria én soha nem
leszek, Juvenalis! — — Tertulianus és Pázmán. —

Annak helyén, midőn szükségét látom, anyyi után, megjegy-
zem, mit követek én egyedül, s helyesen. — Az angol Aristoteles,
Cicero, Quintilian, Longinus, Bitnicz, — azt értelmezi öröklét tar-
tamával: hogy figyelmesen huzamos ész kell, s ha ezt minden író
tenné, akkor nem volna semmi törvényszabályra szükség. Nem csak
a tollügy dolgában, semmiben nem kell egyéb sinőrmérték mint az
ész, s hol tévelyeg ettől a balgatag embervilág! Én a legszigorub-
ban tartom magamat az észhez csupán, a mit irok világ Mausoleuma.

Adom tovább mit látni az egyházban leginkább, éltem szeszki-
vonatját. Éltem adatát. —

Az egyházmegye után, az ügyvéd és ügyész pálya barlang-
ját elhagytam. Álltam fosztoran. Én ki az 1833-ki országgyűlés
voltam. Balog János visszaélt velem. Szemere Bertalan azon ország-
gyűlésen koldult előttem, s Junius Brutus koromban elhagyott, mint
becsfi. Rajtam a sor. — Becsmelt, torlott, a megye tarlott engem.
Metternich kénysulya nyomott, külfömben sajtó által az eget hoztam
volna le! Tul ezen sete barátok, s kötelékszegés vontak szőre. Ügy-
barátok, Boczko Dani és Boczko Károly. E tündérekbul, Boczko

Danibul és Boczko Károlybul nem lesz semmi. E két Boczko nem fogta a dolog az ügy derekát soha, azért vége mind a kettőnek. A gerendási szél felettük nem szól, — életük pára volt. A Hercópáter minden követsége nem segít rajtuk. Oda lesznek mint fanyaláb, Szent Dávid hegedül felettük, a fa kínálkozik! — — gyümölcsével! Másik viszonyosom volt Széchenyi. Kiharaptam a törbül, — ő létemen gázolt el, nem tudó, elsiroló gúnyyal, a porta scelerátánál. Timon lige terebélyével szolgálók feleimnek! Széchenyinek bár ki! fuvaros kell! — Vele nyert a ministerium! — — — És Kossuth az ügy, bőszen ellenszörnyét, s a Kos urat vette be, a genyt az oltáredénybe, ég nyitja ez?! Nagy Ignácot. — Nincs magyarországon, a világon fű, mellyel érintésben nem álltam. Elhagyott minden emberi cseppvér. Álltam. Ledörgtem a vést. Iratok beszédek által felszakítottam az országot, a sajtót bilincseibül. Európára kiterjedt hatásom mint az Istent nem látni, — a szarvorruak nyertének! Látva, — megvettem, s megvetem a férfiakat mint szamarakat, mint haszontalanokat a nőket! Montesquieu a világ nagy törvényhozója, Lessing a fennkölt németországi műszellem, a hellen Simonides a görög Voltaire, — Lucian, Baco, Palingenius, Muretus, minden elmejeles azt mondja József Császárral együtt, s Diogenessel, — hogy korpa van az emberek fejében. Ki lóditom én a salakot! Én bírok azon kiviteli észérővel mellyel senki még! Mind amazok között legtöbb jót köszönök a békesi egyházmegyének, — az egyháznak, most kamatfiával, anatócismussal fizetek. — A szarvasi kolos által szélesztettem elveimet. Tanításomért rendkívül felmagasztaltak haragosaim! s nem csak hogy fricskát sem adtak a nagy szűkölködőnek érte, hanem Bloch megemlítette deli tanhírében Kristófit és Eörtelt a pakracziaikat, engem nem. Pakráczon Dóczy szerint nagy Arctosok vannak. — Kristófi és Eörtel zsebétül fuj a szél Bloch orra felé, a Krisztus fa tövisétül nem. Bloch, punica, graeca, judaica fides mind együtt. Apám kiszakadta után. Én szitottam vertem fel, minden féle hatás által a kolost. Vajdát idehoztam, ő Nagylakon elárult. Helyettem folyvást idegen kagylókat hoztak ide tanáru, illetőleg békateknőket. Most Gregust úzik. Pokol evék. Elv bestiák! Mondjátok Milton ördögével utánam:

Me miserable! which way shall i flie
 Infinite wrath, and infinite despair?!
 Which way i flie is Hell, myself am Hell
 And in the lowest deep, a lower deep
 Still threat'ning to devour me opens wide,
 To which the Hell i suffer seems a Heaven. — —

Kristófi nagy Polignác, ezen angolt is magyarázza. — Blochchal ki magyarul s németül Stuhler nem tud. Bloch a semmi idején lett világra! — — A szarvasi egyháznál mint a fal, Helebranth megtagadta a köztések, honoratiorok szójogát. Követte a dicső Jancsovics, Mirmidonjaival, és az egyházmegye ellenembe, — én láttam a

hamis adutjokat, azért. A megyében nem akartam hatni, az egy kiváltságos kárhozat. S a megyék orgazdák, tudja a világ. — A hirlap szerkesztő poroszlok nyomtak. Helmecki oda vetette Dánielt két ordasnak a barlangba. Eötvös Rádai pajtása ellen nem akart a pesti színházra nemzeti indelvet elfogadni, sorsvágtan, — még felülkerülni akartan, de leütve, — a Pesti Hirlapba. Nemzetek lássátok! mind ilyenek az illyek, nem úgy, a konc érdeklí őket. Most enyim a világ. — — — Lássátok a mit jövendöltem. — A pontos orosházi postának régen ólommal tartozom. A szarvasi postahely nem szüz. A posta országbántalmi fene. — Bécset, — a kormányt jobban döngettem mint Botond a stambuli kaput. A A megyéket s kupak hazafiakat. A gyönyörű consilium elakart fogatni, s Tomcsányi is késznek nyilatkozott. Hanem én, ha magamba száltam dologértve, nem félek az emberen túli hatalomtul sem. Sajtó után vitomban elnéztem a békesi egyházmegyét. Itt Bloch és Jancsovic dörzsölték a tust. Bloch Don Quichotte, Jancsovic Sancho Pansája. Mi érdemük ezeknek?! Bloch elfogta az igazinak helyét, s maga szerint, a hasbul szól, ezért huz kánya fizetést, és azért főkép, hogy egy nyelvet sem tud, s tudó magyar előtt németül csörög. Valódi magnás. Bloch Samaritanus volt, Fariseus lett. Csak husz esztendő korában lehetett megkeresztelni, miután vén asszonyok rendelkezire dolgozott, effeminatus pusio. Van több elmegaza a hirlapokban, és egy kis fejtészeti papiros törölje. Irt egy segrül hullott nyelvtant, a mit nem tud. Szótára gezemiczéit, quisquiliacjit, kibolházza. Ezt a szótárt az udvari bolond adta ki. Geibel nem lát embert?! — E szótárnak védelmét Helmecky bevette, — s a kit Bloch itt Szarvason, Helmeckit tudtával, méltatlanul az ügy nyilvánjaért, marhának becsmelt. Illy jellemek ezek. S Bloch ajánlja a jellemtelenséget! — — Bloch elhagyta az ügyet, most csatlakozva elhullott. — Bloch versgyűjteményét a köztan, a communismus elvei szerint magáévá tette, das heisst speculiren, kamecz! — — Két, ponyvára nem méltó, szuörlött könnyü, léha tanhírt fírhált Bloch össze. Fityeg Bloch a folyóiratokban. Homo ad lyram. Nincs egy cepp lényeg Blochban. Bloch levélfutárnak való, csalafintának a Persa király udvarába, s megtenné az angol királyné asztalán is diszityény helyett nagy szakálával. S illy lelki becs nélkül való, — s most földünfutó, — bitorolta az egyházmegyét! Ál tényezők lódultok a föld színérül! — Most a Sancho Pansa! — A rossz nem fog uton állni! — — Jancsovic idétlen kosta volt Albertiben. Szeberinyi felszentelni vonakodott őt, s Jancsovic az errül szóló írást apám egyházi tárábul elvitte. Pendel tette szarvasi lelkésznek. Itt a hanyatlót a Kristofi szusz tartja fenn. Elterjesztette a madiát. Nagy tózsér mint készült, capitalista. Leng reverendája nagy marhának tisztelkedni. S mivel kapta-nemes, táblabíró. — A hadastyán Academiába Bloch Sauchóját szótár írónak vezette be! megírta Jancsovic mit nem

tud. Sehöl nincs gátján, a radnai barát jobb csap mint Jancsovic, igen a párisi idióta házba vele!! Szemfényvesztők. Bloch Jancsovic, a tanárpap, ingyen kapja a Melián harangját. Bloch nem lessz tanár, Jancsovic pap. Ez bolyg. Mind a kettő! — Utánuk Kristofi a potmehudou. — A Kristofi had ki bérlette az egyházmegyét, — de ki takarítja azt. — Most elhalasztották hogy vagyvagy Chovan Samu legyen tanár. Jakubovic lessz. S a Kristofi padalj szét fog vevetni! Glaczi hiába a lézengés! Odébb a két Boczko Senkipál. — — Mindezek felett áll Székács, — a Demosthenes Krisztus üldözö, — ez amazokat szavazataikkal zsákra szedi a püspökségre, s az ügynek kitekeri a nyakát, minden jónak! Üres templom! Lessz püspök Ludason, — — majd a pusztáru szavazatot hozok neki! Székács Strausot tilkon imádja. Karafia!!! — Szépen ügyel Zai! — — A Blázi, Spannagel, Horeczki féle egyházmegye, ez a Krisztustagadó! Székács egyházmegyéjében nem fordulhat meg sarkán. Szunyog zene a lutheranus egyház! Bűn vaskalapja a református. — — A nagy hatalom-üszökben kövesültek a catholicusok. Mint a hal a márvány közepiben. — — A becskerekai pap s a veszprémi püspök emberül tették. Lonovics a püspök elfelejthetetlen értelmes szót mondott a sajtó mellett. Lonovics, a censor ur is igen szeretne megházasodni, tudom kiért, szereti a piros csizmát, elébb értékezést fog a szabad nyomdárul irni. Legjobb izlés az ibrik. Szeretem én is a kávért igen, — de mindenek felett az észigazságot, mellynek Lonovics kohó, molochpapja volt. Fog teljesedni! — —

Előre látom : mint lehellek éltet
 A sziklamellbe és a holt agyagba,
 Mint jámborodnak a vad állatok
 Szavam előtt, s mint onladox rakásra
 Az igazság menydörgő szavára
 A zordon inség óriási tornya,
 S mint hullanak le durva lánczai. Berzsenyi.

Berzsenyi magyar író volt. — Verbüczki mondja: ipsa autem Justitia... haec inquam una virtus sola est domina omnium et regina virtutum, fundamentum perpetuae commendationis et fauae. Ezt állítja Hahnhahn grófnő. — Egyház. A zsidót üldözték, mert ember. Egy hitszak olyan mint a másik. Az egyház a fő lélekfogó. A szárnak a szájába kell rágni mindent. — Tanítók és nevelők. A tanítók közt legjobban vigyázzon Novák jellemére. — A tanítók közt legjobban vigyázzon Novák jellemére. — Sereghajtók a nevelők. Évenként tartsanak Tavasi és Székács boudoirjában gyűlést. Nevelőnek megyek én is, hogy Horvát szerint a nagy tanári pályára készüljek. Szent Pirgoteles! Ötven Rabener mosd e bölcséket! — — Domanovszki Endre bizonyosan most hálja el Hegelt. Az Academia itt is ilyeneket alkalmazhat. Az Academia tagjai mind ellátvák ostobasági levéllel. — —

. Az állam a fő, az egyház legfőbb! — Szabad közegyetbe emberi nem! ott van tér! Adtam, ott a dönthetlen minta! Az életbe fog lépni, haladéktalan. — — — A mindent átelemző sajtó a tettél!

Itt adom a világ kincsét. Archimedes támpontja. Arra ennek négy pengő huszas. Nem vagytok megfizetni képesek engem. — — — Kérem ország, hon, világszerte a nemzetcs Aristocratiát, ne vizsgálja a kézírásokat a nyomdában, ezt a Szemere gyengéd törvénye meg nem engedi, s a Minerva templomában az Aristocratiának nincs mit keresni! — — — Lejárom a könyvárosokat, s a czölöp népet!! Alapárosokat, felszólítom az ügyviselőket! — — — Folyó kész csengeri pénznel fizetem az álnyomatot, Nachdruck. — Gazember ki a Dandárt bambuszoknak adja kölcsön. Használtam. Stulta gloria nisi prosit. Most bujhatok hol eső után villám kél, mondta a paraszt az uriszéknek. A Dandár áthiggasztja egészen a világ ész legét. Itt a világerv. — — — Meg lessz minden. — Olvassátok az idős Pliniust. — Itt a másik Dandár világegyetemes irtóvása. Gerő, Gregus, — Kemény, az illy sajtóhoz! lessz napvilág!! Ki lessz a marhabután rossz, béke, s had, koloncz, s pelenkanép gyökeritül szántva. Felnyitjátok szem egét a mindenható észnek mind! Bakatorok. — Ész villam, észenergia kell, s megy. Ész erv a minden! — — Kirántjátok Tavasi emberek szík eszeteket a hinárbul! vége.

